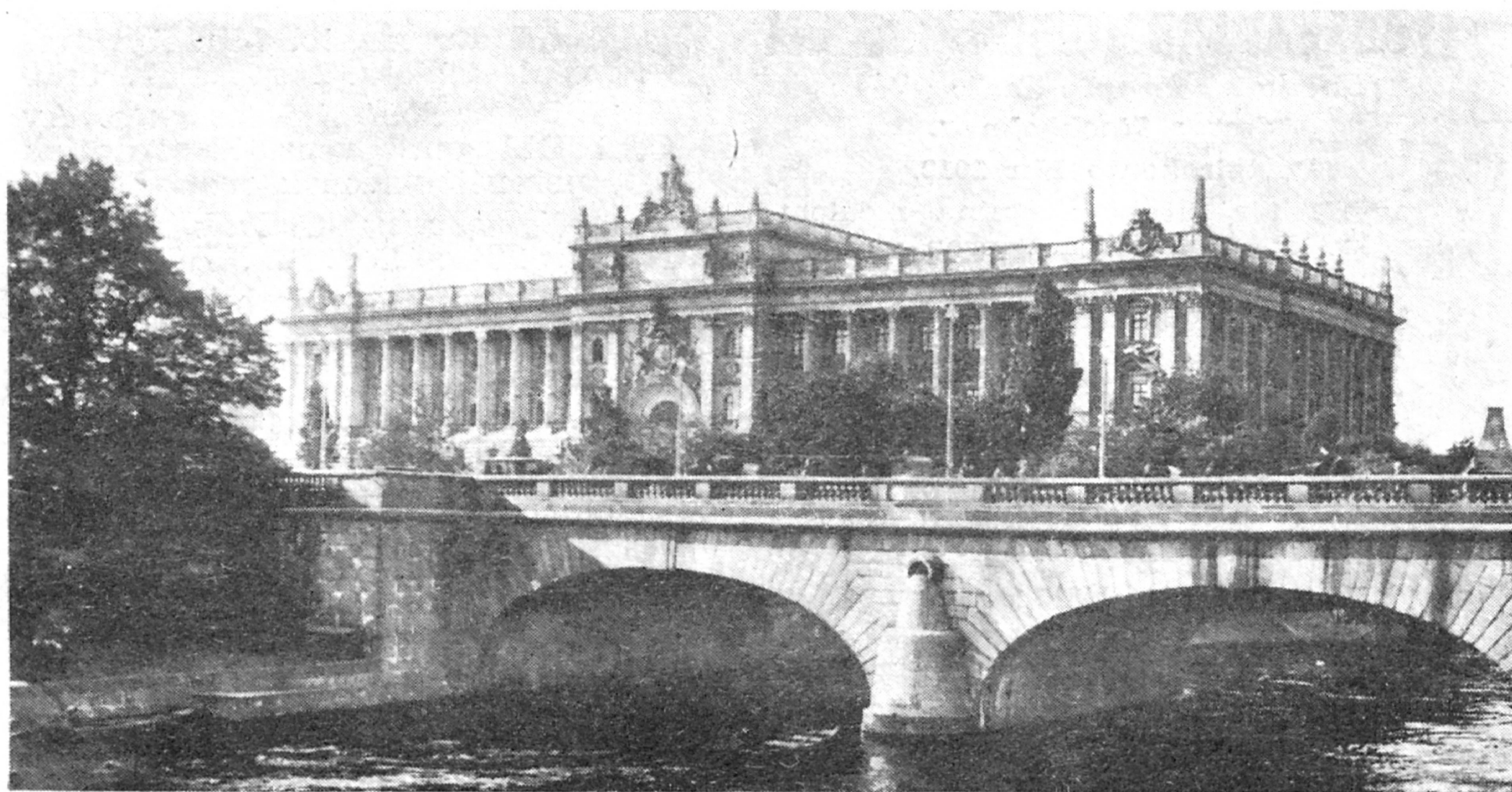

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

ORGAN FÖR ESPERANTORÖRELSEN I SVERIGE

Sveda parlamentejo, ejo por la XXVI-a.

N:r 9.
N-o 9.

September 1933.
Settembre 1933.

Pris 25 öre.
Prezo 25 oeroj.

**En tiu ĉi numero: 1-a Bulteno de XXVI-a Universala
Kongreso de Esperanto en Stockholm 1934.**

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

ORGAN FÖR ESPERANTORÖRELSEN I SVERIGE

Redaktör: Bernhard Eriksson.

Postadr.: Biblioteksgat. 30, Stockholm.

Tel. 10 53 27, 11 27 53.

Prenumerationspris: Helt år kr. 2:50.
Lösnummer 025.

Annonsspris: 15 öre pr mm.

Utkommer en gång i månaden.

SVEDA ESPERANTO-GAZETO

Redaktanto: Bernhard Eriksson.

Adreso: Biblioteksgatan 30, Stockholm.

La administracio: Box 698, Stockholm.

Anonco pri korespondado kostas
2 respondkuponojn.

Abono eksterlanda: 1 jaro 3:— sv. kr.

Svenska Esperanto-Förbundet

(Sveda Esperanto-Federacio)

Adress: Stockholm 1.

Postgirokonto N:r 2012.

Årsavgift för direkt anslutna medlemmar kr. 5:— inberäknat pren.-avgiften för Svenska Esperanto-Tidningen.

Ordförande: Paul Nylén, Huddinge.

Telefon: Huddinge 279.

Sekr.: Ernfrid Malmgren, Heleneborgsgat. 6, Stockholm. Tel. 41 03 04.

Svenska Esperanto-Institutet

Postadr.: Box 698, Stockholm.

Postgiro 515 11.

Avd. för examens- och språkfrågor: Rektor Sam Jansson. Tel. Lidingö Villastad. 295. — Avd. för ekonomi, statistik, kurser: E. Malmgren.

Sv. Lärares Esperanto-Förbund

(Sveda Instruista Esperanto-Federacio)

Ordf.: Thorsten Torbjär, Mariagat. 15, Göteborg.

Sekr.: Gustav Rimberth, Kommendörs-
gatan 41, Göteborg.

Kassör: Oskar Svantesson, Karl Johans-
gatan 61, Göteborg.

Årsavgift 2:— kr.

Läroböcker, Ordböcker

m. m.

Systematisk kurs i Esperanto. Av Seppik-Malmgren. En enkel och lätt lärobok för nybörjare... 0:75

Esperanto utan förkunskaper. Av Harald Skog o. Sam Jansson. 0:50

Övningsbok till d:o. 0:50

Praktisk lärobok i Esperanto för kurser och självstudium. Rik på förklarande exempel. 2:—

Kurs i Esperanto. Del I. Av Fritz Lindén. Synnerligen enkel. 0:90

D:o. Del II. Läsebok. 0:90

Lärobok i Esperanto för A.B.F. och andra studiecirklar. Av Jan Mas-
siak. Inb. 2:50

Kommentarer till d:o. 1:—

Esperanto-Kurso. Av V. Setälä. En enkel och trevlig läsebok. Ill. 0:50

Esperanto-Grammatik. Av Lärov.-
adj. Nils Nordlund. 1:50

Nyckel till Esperanto. Miniatyr-läro-
bok med ordlista. 0:10

Dubbel Fickordbok i Esperanto. Av Carl Ohlsson. Svensk-Esperantisk o. esperantisk-svensk ordbok. 1:50

Esperantisk-svensk Ordbok. Av P. Nylén. 232 sid. Häft. 3:75

D:o, inb. i hållbart klotb. 5:—

Svensk-Esperantisk Ordbok. Av G. H. Backman. För tillf. slutsåld.

Esperanto-Ordbok. Av N. Nordlund. 1:—

Prepositionerna i Esperanto. Av N. Nordlund. 0:75

Fundamenta Krestomatio. Av D:r L. L. Zamenhof. Läsestycken avsedda att utgöra mönster för god esperantostil. 3:25

Dialogoj en Esperanto. Por kursoj kaj grupaj kunvenoj. Av Einar Dahl. 32 sid. 0:50

Förlagsföreningen Esperanto n. p. a.

Box 698, Stockholm 1. Postg. N:r 578.
Tel. 31 65 01.

Kont. o. exp.: Sveavägen 98 5 tr. Kl. 9-17.

Order överst. 10 kr. försänd. portofritt. Vid ins. av förskottslikvid för mindre order bif. 10 proc. till portokostnader. Fullständig prislista på begäran gratis och franko.

ESPERANTO-TIDNINGEN

LA ESPERO

ORGAN FÖR ESPERANTORÖRELSEN I SVERIGE

Fine do
Stokholmo!

Ĉiujare. je ĉiu kongreso de Esperanto, kaj ankaŭ alitempe, oni ĉiam denove demandis al ni svedoj kiam ni intencas okazigi Universalan Esperanto-Kongreson en Svedlando. Kaj ĉiufoje kaj ĉiam ni devis rezigne skui la kapon:

— Ne eble, ne eble....

Kaj ni preskaŭ hontis ke ne estis por ni eble. Estis kvazaŭ ni havis ian nepagitan ŝuldon al la esperantistaro. Kaj la ŝuldo pligrandiĝis de jaro al jaro ĝis kiam la portpovo ne plu estis. Ni sentis ke ni devas deŝargigi nin, ke ni devas pagi nian ŝuldon....

Kaj en la mezo de la pasinta jaro ni do al niaj postulposedantoj devdonis ŝuldateston, kies lasta pagtempo estis limigita al la semajno 4—11 aŭg. 1934, do kiam okazos la XXVI-a Universala Kongreso de Esperanto en Stokholmo.

Ni ĝojas pri la intereso jam montrita. Dum la Kolonja kongreso sin anoncis kelkaj dekoj de partoprenantoj kaj al la svedoj oni multe pridemandis diversajn cirkonstancojn rilate al lando kaj popolo. Plue, se venos tiom multe da homoj, kiom promesis dum la kongreso gvidantaj personoj — karavanoj el tiu aŭ tiu okcidenta lando de 100—200—300 personoj, el iu alia de 50—200, el iu orienta de minimume 2—300, el iu alia 50—100, el granda respubliko venos grandiozaj karavanoj, kaj el iomete malproksimaj landoj karavanoj de ne kelkaj centoj sed tamen karavanoj, krom ĉiuj aliaj — ankoraŭfoje mi diras: se venos tiom multaj gastoj kiel promesite kaj supozite, certe la svedoj mem devas resti hejme, ĉar la ĉefurbo ne sufiĉos. Se venos nur la duono de la promesitaj nombroj, tamen la partopreno proksimiĝas al postmilita kongresa rekordo.

Do oni povas konstati la ĝojigan intereson por la XXVI-a kaj la prepara komitato, kiu jam unu jaron laboris, post la Kolonja kun plivigliĝantaj fortoj sin ĵetis en la laboron. Kaj ke estas sufiĉe da labortaskoj, tion oni povis konstati!

Unu el la plej gravaj aferoj jam estas solvita, nome tiu pri la kongresejo. Jus ni el la koncerna ŝtata oficejo ricevis sciigon ke la sveda parlamentejo staras je nia dispono. Pri la eksteraĵo de tiu sufiĉe pompa konstruaĵo vi povas vidi bildon sur la unua paĝo de la kovrilo de tiu ĉi numero.

La strukturo de la kongresa programo jam estas farita. La detaloj kompreneble ankoraŭ ne estas pretaj, kaj pro tio nun ne estas io alla por diri ol ke kiam ili estos pretaj, ili kune laŭŝajne formas tutaĵon, kiu certe donos al niaj espereble milnombraj gastoj bonan impreson de nia lando, interesan kongresan semajnon kaj travivaĵon pri speciale la norda naturo je kiuj estas malfacile surpapere doni ideon.

En venontaj numeroj de nia gazeto ni iom post iom malkovros la sensaciaĵojn!

BE n.

Gratulon al s-ro Nylén!

Teksto sur la medalo:

Internacia Centra Komitato de la Esperanta movado, Genevo.

Al S-ro Redaktoro P. Nylén, Stokholmo, pro la granda servado al Esperanto. 1933.

En la julia-aŭg:a numero de nia gazeto ni povis doni al niaj legantoj la ĝojigaŭ sciigon, ke S-ro Redaktoro Paul Nylén estis elektita vicprezidanto de la Esperantista Akademio.

Kaj nun ni povas komuniki ke ĉe la Jubilea Kongreso en Kolonjo estis transdonita al li, de la Internacia Centra Komitato, la honor-medalo pro lia servado al nia movado. Krom li tiun medalon ricevis nur kelkaj eminentuloj en Esperantujo. Jen ili:

en la jaro 1929: Generalo Sebert, Parizo, profesoro Th. Cart, Parizo, akt. J. M. Warden, Edinburgo (tiuj tri jam mortintaj), kaj doktoro Edm. Privat, Genevo.

en 1931: Prof. Paul Christaller, Stuttgart, Prof. J. Dietterle, Leipzig (kiu rezignis por si mem, sed akceptis por la Esperanto-Instituto en Leipzig), la familio Zamenhof, Varsovio;

en 1932: S-ino Klara Tuschinsky, Danzigo;

en 1933: Redaktoro Paul Nylén, Stokholmo, S-ro Fr. Schoofs, Antverpeno, kaj Regna konsilanto H. Steiner, Vieno.

Stokholmo la bela.

*La nokto longa
kaj luma*

Frusomera vespero. La ĉielo estas ete flavruĝa, la aero klara. La akvoj siringokolare ŝanĝbrilas kun ombroj do plej profunda bluo. Milionoj da trembrilantaj lumradioj kaj kolorriĉaj lumreklamoj de la domaj balustradoj, turoj kaj turpintoj, kies diverstipaj siluetoj akre sin desegnas kontraŭ la diafanaj nuboj. La strata trafiko estas ankoraŭ forta, la zumado de centoj kaj ree centoj da motorboatoj sonas de la akvoj, la tonoj de la orkestroj el la restoracioj en la parkoj — kaj la odoro de siringoj, varma kaj dormiga, sin volvas al promenantaj paroj kaj gajaj gejunuloj.

Neniam Stokholmo aspektas tiel bel-ega kiel en somera vespero. Iru laŭ la larĝa strato ĝis la brilanta akvo. Jetu rigardon al la Urba domo. La kvarangu- la turo sin levas al la ĉielo, kaj la tri el- oraj kronoj flamas. Ravega vido. Sekvu la vojon laŭlonge de la kajo orienten. La elegantan fasadon de la Nobelara do-

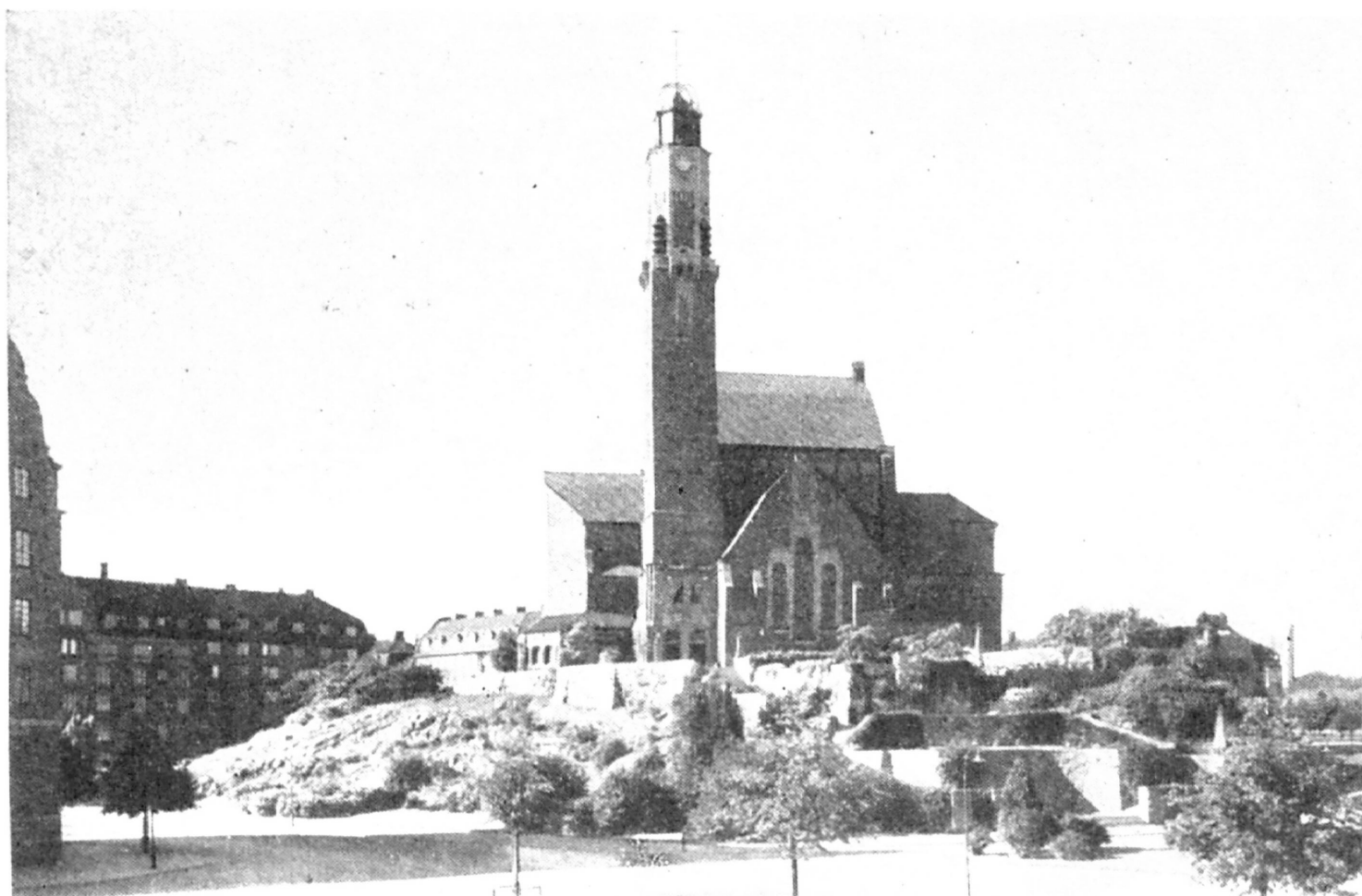
mo oni vidas sur la alia flanko de longa ponto, poste vidiĝas la orta kompaktaĵo de la reĝa palaco kaj malantaŭ tiu la mezepoka Stokholmo, la 'Urbo inter la pontoj', kun mallarĝaj kurbaj stratetoj, belaj portaloj kaj kunfrontonaj domoj. La rivero torentas sub la potencaj vol- boj de Norrbro, kie ĝi kunpremiĝas kaj ĵetas sian blankan ŝaŭmon al la muroj de la insulo kie kuŝas la Parlamentejo. Ĝi sin larĝigas kaj glitaŝ pluen sur sia vojo tra la ŝeroj preter miloj kaj ree mi- loj da insuloj kaj ŝeroj al la Balta Ma- ro.

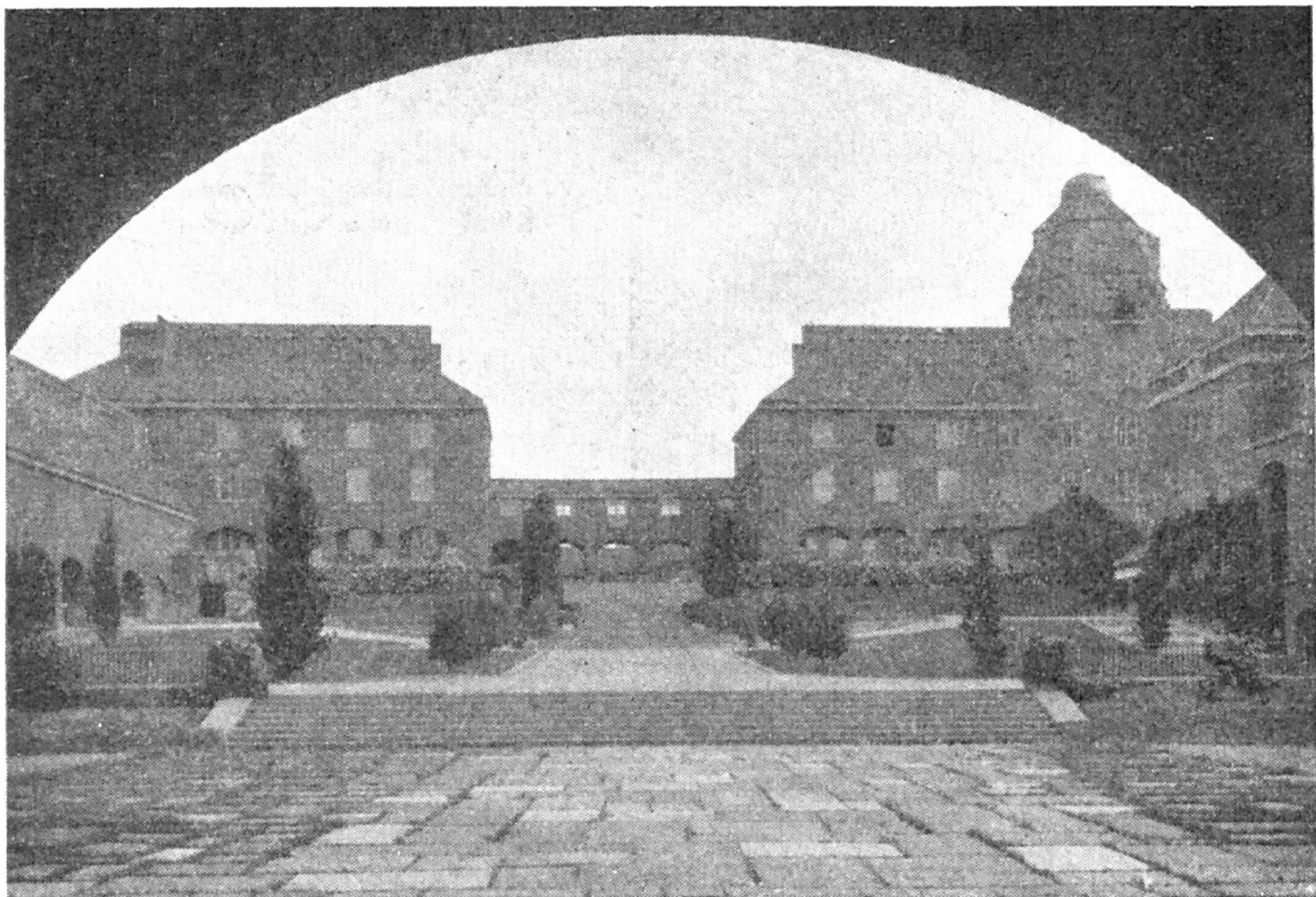
Ni trapaŝas la placon de Gustav Adolf preter la Opero, unu el la plej bonaj operoj nuntempaj — ruĝa lanterno bri- las ekstere — ankoraŭ oni ludas, do es- tas finvenditaj la biletoj — tra la ma- jesta bela Reĝa Gardeno. Prenu "(aŭto- mo)bilon" — veturu kien ajn vi volas en la vespero. La aŭtomobilo rapide rulas laŭlonge de Strandvägen (Borda vojo),

Du monumentaj kon- struaĵoj:

Supre: Norda Muzeo.

Ĉi apude: Preĝejo Engelbrekt.

Teknika Akademio.

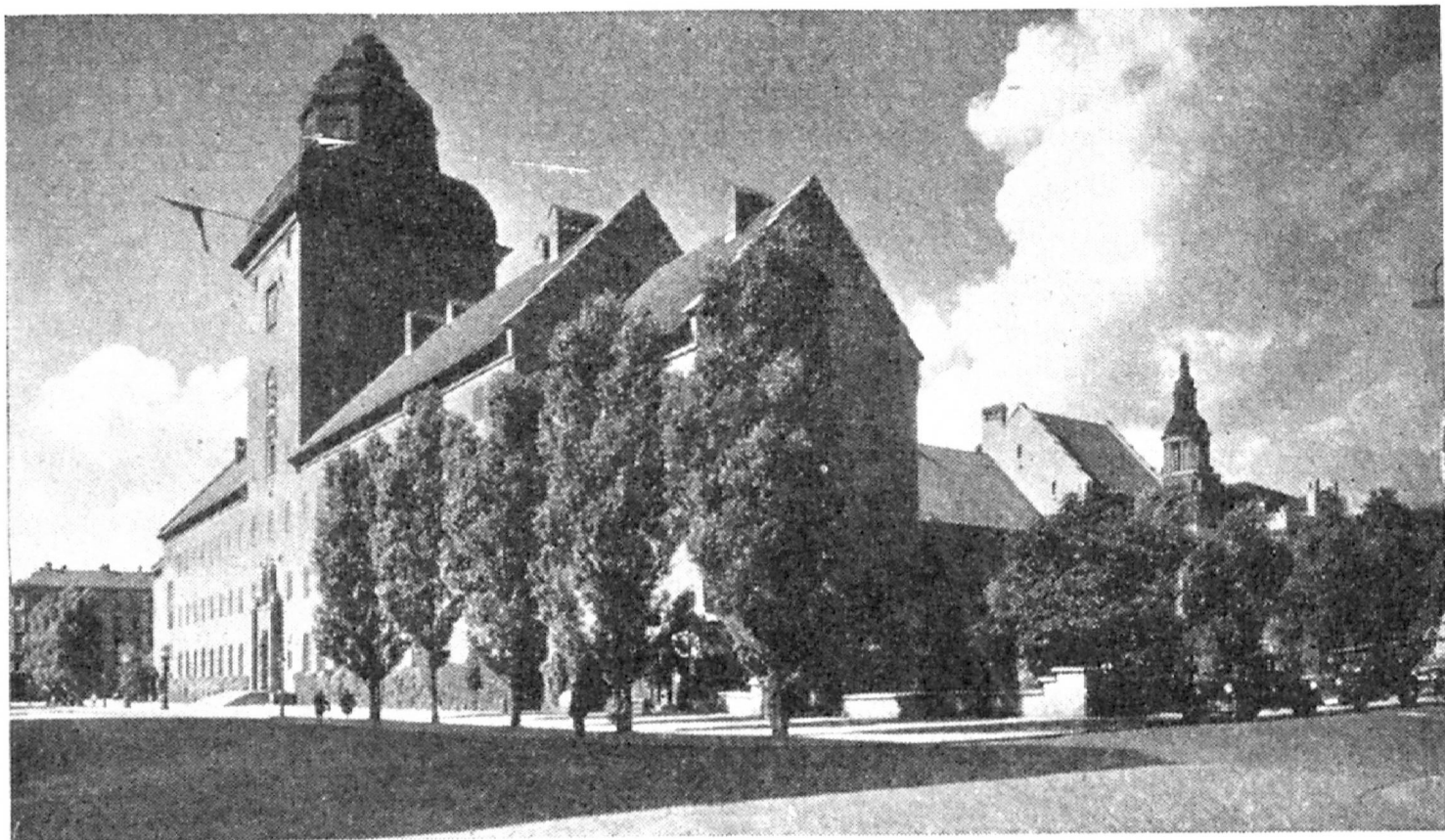
kie malrapide svarmas la homoj, al Djurgården (la Besta ĝardeno), la plezurejo, preter Norda Muzeo kaj poste laŭ deklivo al Skansen (Zoologia parko). Ĉirkaŭiru tie supre. Ĝuu la entuziasmige ravan panoramon, pririgardu la malnovajn loĝkonstruaĵojn, aŭskultu al la muziko, okulsekvu la dancon kiu laŭ malnova maniero iras bontakte sur la dancejo sub libera ĉielo, kaj memoru al vi la malnovajn tempojn je la tonoj de tirharmoniko kaj violono.

Sed la nokto estas longa kaj luma. Daŭrigu ĉirkaŭ Djurgården. La vojo sin kurbas tra bele potencaj kverkarbaroj preter restoracioj kaj ĝojaj homoj. La vojoj returne iras tra la nova Stokhol-

mo, la tiel nomata Diplomata urbo ĉe Djurgårdsbrunnsviken, kaj poste norden preter la fama Stadion, laŭlonge de Humlegården (Lupola korto) kun sia Reĝa biblioteko kovrita de riĉega verdaro, laŭlonge de Kungsgatan (Reĝa strato), la larĝa moderna avenuo, al loko kie ajn kie la elrigardo estas libera al la brilaj akvoj.

Stokholmo kaŝas grandnombregajn trezorojn indajn por vidi kaj studi, muzeoj, arĥitekturo — malnova kiel ankaŭ nova, eĉ tre moderna —. Teatroj kaj kinejoj troviĝas superflue, la muzika vivo floras, kaj la nova Koncerta domo estas ĝia plej distingita templo. — —

Stokholmo estas paradizo! *BEn.*

Magistrata domo.

La Kolonja alportis unuecigon al la movado.

La detaloj de la interkonsento.

Aliloke en tiu ĉi numero la sveda delegito ĉe la jubilea kongreso en Köln raportas pri la fina interpaciĝo kaj interkonsento pri la organiza demando en la esperanta movado. Vere oni ĝojas pri tio. Nun eble oni povos malfermi gazeton sen ĉiam trovi akrajn riproĉajn artikolojn. Nun eble la laboro por enkonduki nian lingvon en utilajn por ĝi rondojn povos ampleksi sufiĉan tempon por vere rezultiĝi. Nun, fine, la esperantistaro atendas de siaj gvidantoj ke la interkonsento de Kolonjo fariĝu vera interkonsento.

Jen ĝi:

Universala Esperanto-Asocio, Konstanta Reprezentantaro de la landaj Esperanto-asocioj kaj Universala Esperantista Federacio interkonsentas pri la ĉi-subaj aranĝoj:

I. Universala Esperanto-Asocio estas la tutmonda organizaĵo esperantista, reprezentanta la Esperanto-movadon kaj organizanta la universalajn kongresojn.

II. La landaj Esperanto-asocioj aligas siajn membrojn al UEA, se ili plenumas la jenajn kondiĉojn: 1) posedi organizan formon (regularon, konsiston de komitato, k. c.), kiu vidigas klare, ke temas pri landa asocio neŭtrala; 2) havi minimume 100 membrojn. Pri la akcepto decidas la Komitato.

III. La landaj Esperanto-asocioj aligas siajn membrojn al UEA laŭ la jenaj kondiĉoj: 1) ili pagas jarkotizon de sv. fk. 0,50 por ĉiu el siaj regulaj membroj; ĉi tiuj membroj estas simplaj membroj de UEA; ili rajtas ricevi la internacian membrokarton kaj uzi la servojn de la delegitoj pri vojaĝhelpo kaj informpetado; 2) la landaj asocioj pagas aldonan kotizon por tiuj membroj, kiuj deziras ricevi la jarlibron aŭ la jarlibron kaj la gazeton de UEA; tiuj ĉi membroj estas nomataj membroj aktivaj. La landaj asocioj sin devigas varbi kiom eble plej multe da tiaj membroj.

IV. En landoj, kies asocio aligis siajn membrojn, oni aldonas al la kotizo el ĉiu kategorio proksimume 50 % de la normala kotizo de la nuna membro kun jarlibro, por tiuj membroj, kiuj ne apartenas al la landa asocio. Tamen la ĝisnunaj membroj de UEA ne apartenantaj al la landa asocio povas resti membroj laŭ la ĝisnunaj kondiĉoj, ĝis fino de 1936.

V. La landaj asocioj prenas sur sin la administradon de la membroj en sia lando, laŭ la reguloj de la Centra Oficejo, kaj nomas ĉefdeligiton interkonsente kun UEA.

VI. La landa asocio nomas la lokajn delegitojn interkonsente kun la ĉefdelegito kaj komunikas la liston al la Centra Oficejo.

VII. La Internacia Komitato de UEA konsistas el: a) komitatanoj elektitaj de la landaj asocioj aligintaj siajn membrojn; b) komitatanoj elektitaj de la lokaj delegitoj en la landoj, kies landa asocio ne jam aligis siajn membrojn kaj en la landoj, kie ne jam ekzistas landa asocio; c) komitatanoj elektitaj de la komitatanoj sub a) kaj b). Ĉiu landa asocio kun minimume ducent ĝis mil membroj elektas unu komitatano kaj plian por ĉiu komencita milo da membroj, por kiuj ĝi pagis kotizon por la pasinta jaro.

La lokaj delegitoj de la lando, kies landa asocio ne jam aligis siajn membrojn aŭ kie tia asocio ne jam ekzistas, elektas grupe po unu komitatano por ĉiu kvincento aŭ komencita kvincento da membroj.

La komitatanoj sub a) kaj b) povas nomi komitatanojn sub c) ĝis la triono de sia propra nombro.

Ĉiuj komitatanoj havas samajn rajtojn kaj devojn.

VIII. La fakaj societoj, institucioj ktp. povas sin enskribigi kiel partoprenantojn en la ĝenerala Esperanto-movado, kontraŭ fiksita pago.

IX. Okaze de ĉiu Universala Kongreso de Esperanto kunsidas "Konsilantaro de la Esperanto-Movado". Ĝi konsistas el: la komitatanoj de UEA, la reprezentantoj de la aliĝintaj landaj asocioj navantaj malpli ol 200 membrojn, la ĉefdelegitoj aŭ iliaj reprezentantoj, la honoraj membroj, 'a dumvivaj membroj, la patronoj kaj la reprezentantoj de la asocioj kaj institucioj registritaj kiel partoprenantoj en la ĝenerala Esperanto-movado. Tiu konsilantaro esploras la jarraportojn pri la stato de la movado, konsideras proponojn pri disvastigo kaj utiligo de la lingvo kaj priparolas programon de laboroj entreprenotaj. Ĝi decidas per plimulto de la ĉeestantoj en formo de deziresprimoj, kiujn ĝi transdonas al la Komitato de UEA.

X. Post sia likvido ICK, KR och UFE transdonas al UEA siajn havaĵojn kaj dokumentojn. La Komitato kaj Centra Estraro fiksos la novajn devojn de la ĝisnunaj direktoroj kaj oficistoj de ICK kaj de UEA.

XI. Necesaj ŝanĝoj en la regularo de UEA estos tuj farataj laŭ la ĉi-supraj aranĝoj. La nuna Komitato de UEA sendos la ŝanĝojn al la delegitoj, por ke la voĉdono estu finita je la fino de oktobro 1933.

XII. La landaj asocioj elektos siajn respektivajn komitatanojn antaŭ la 25-a de oktobro 1933.

XIII. La necesa estos farata, por ke la nova aranĝo ekfunkciu je la 1-a de novembro 1933.

Kolonjo, la 4-an de aŭgusto 1933.

Ed. Stettler, Johannes Karsch, Louis Bastien, Cecil C. Goldsmith, P. Petit, Gerorgo Canuto, Arne J. Tharaldsen, Charlotte Jablonski, H. Moy Thomas, S. Alberich Jofré, Frans Schoofs, Robert Robertson, P. W. Baas, J. R. G. Isbrücker, M. Inouye, M. De Ketelaere, D-ro R. Maeder, Paul Blaise, Paolina Mellina, Hans Jakob, D-ro A. Vogt, Arnold Behrendt, Einar Dahl, A. Clavenna, Dr. Julian Loyola, Ildefonso Faleão, D-ro Ernst Meyer, Adolf Münz, Schmalzl, Robert Kreuz.

Gravaj perdoj.

Henning Elmquist mortis.

La Honora Prezidanto de la XXVI-a Universala Kongreso de Esperanto en Stokholmo 1934 d-ro Henning Elmquist, supergubernatoro de Stokholmo, mortis la 23-an de aŭgusto, 62-jara.

Tio signifas, ke la esperantistaro kaj la kongreso suferis gravan kaj bedaŭrindan perdon.

D-ro Elmquist estis unu el la plej eminentaj svedoj, atinginta la plej altajn dignojn de la regno nur per siaj karakterecoj kaj la kvalito de sia laboro. Li ne aspiris potencon, nur okazon por servi kaj utili. Ĉiuj fidis kaj respektis lin. En sia junaĝo li estis lertega parlamenta stenografo. Dum sia kariero li estis i. a. ĝeneraldirektoro de la socialdirekcio, en la mondmilita tempo prezidanto de Popolnatura komisiono, fariĝis ministro de internaj aferoj, poste la unua sveda ministro en la nova Finlanda respubliko, guberniestro en Örebro, laste supergubernatoro de Stokholmo. Dum longa tempo li funkciis kiel ŝtata arbitracianto je konfliktoj inter entreprenistoj kaj laboristoj, ŝatata de ĉiuj pro sia justeco kaj humaneco.

Antaŭ unu jaro, kiam la prezido de SEF aŭdience vizitis la supergubernatoron pri la U. K. 1934 en Stokholmo por peti lian apogon por oficiala invito al la U. K. kaj por protektado de reĝa persono, li tuj eĉ proponis sian helpon sub la formo de honora prezidanto de la kongreso kaj promesis sian daŭran servon laŭ povo kaj tempo.

Ni, svedaj esperantistoj sincere funebras kaj kun ni la tutmonda esperantistaro. Ni kore bedaŭras la tro fruan morton de tiu nia favoranto.

La 29-an de aŭg., ĉe la bela enteriga soleno en la katedralo de Stokholmo, kiun celebris la reĝo kune kun la tuta oficiala Svedujo, SEF kaj ĝia kongresa komitato estis reprezentata de s-roj Paul Nylén, T. Julin kaj E. Malmkvist kaj inter la multegaj florkronoj troviĝis ankaŭ unu kun la Esperantaj koloroj kaj deca esprimo de danko, funebro kaj aflikto inter esperantistoj.

Unu el la esperantistoj de la plej frua tempo en nia lando, paroĥa pastro teol. d-ro A. F. Runstedt en Gökhem, mortis la 25-an de julio en Mösseberg.

Naskita 1861, li studis en Skövde kaj Skara, estis studento en Upsala, kie li fariĝis pastro 1889.

En la komenco de la jaro 1889 Runstedt en Upsala koniĝis kun Esperanto per germana lernolibro, tuj lernis kaj propagandis ĝin, korespondis kun Zamenhof kaj la unuaj pioniroj, eldonis la unuan svedan propagandilon ktp.

R. estis honora membro de SEF.

La intereso por la XXVI-a

estas grandioza. Tio estis vidata en Kolonjo, kie jam 40-o da gesamideanoj sin anoncis. Kiel esprimo por la intereso oni ankaŭ povas mencii la jenan leteran eltiron:

*Krakow, dnia 14. 8. 1933.
Karaj Samideanoj!*

Kun granda plezuro — ne, kun vera ĝojo mi legis en la lasta Esperanto-Tidningen ke la trivira prepara komitato jam funkcias. Leve Sverige! Post la malgaja lasta kongreso mi jam ĝojas, ke mi vizitos (eble — ĉar 76 jaroj povas malpermesi) veran liberan Esperanto-kongreson en via por nia lingvo kaj ideo tiel progresema lando kaj urbo.

Mi ree post 25 jaroj eble vidos Stockholm! Bonvolu enskribi min en la vicon de kongresanoj.

Dezirante plenan sukceson
ĝis la baldaŭa revido
via respektplena
Odo Bujwid.

Det rör sig.

Lektor Odal Ottelin: Jag har sett, att esperanto för arbetarna spelar samma roll som latinet för oss; det klarar de grammatiska begreppen.

Rektor Herman Söderbergh: Varje språklärare borde först och främst ha studerat ett planspråk för att kunna komma underfund med hur ett logiskt språk verkligen ska se ut.

Statsrådet Arthur Engberg (i Koncerthuset): Arbetarna ha inte möjlighet att lära sig ett nationalspråk. Därför säger jag: varje svensk arbetare bör lära sig esperanto.

Svedaj prozistoj E. A. Karlfeldt.* kaj poetoj.

P o e m o

ĉe la solenfesto de Sveda Akademio 1929.

*Peliĝas ŝtormrapide temp'
samkiel nuboj, fum';
ekflamon blondan de l' printemp'
estingas tuj aŭtun'.
De l' somerflor' — nur velka spur'..
sed dankas ni, ho jar',
se donis vi eĉ rozon nur
por ĉerko en tombar'.*

*Pri vent' kaj gent' Potenco,
por ĉio Providenco,
Sinjoro de l' aŭror',
vi gestas: mond' ekestas,
vi spiras: ŝtorm' tempestas
la universon for.
Nun vesperruĝas jaro
en luma fest' de Krist',
paloras hor-semaro
en via man', Semiŝt'.*

*Psaltero, liro ludu
dum peza penoprem',
ĉiame nin apudu
la amo al poem'.
Plensonu viv' fulmkura:
jen vent' herbejsusura
jen mar' en ŝtorma trem'.*

*En hejmintimo nutru nin
la bona simpla pan'.
Amanta sin' konsolu nin
dum sorto-uragan'.
Ĉe vivofin' — kred' gvidu nin
tra Morto-ocean'.*

Trad. Magda Carlsson.

* Mortinta en 1931. Dumviva sekretario en kaj ano de Sveda Akademio. Unu el la plej famaj svedaj poetoj.

Oficiala invito: Sveda Trafika Asocio
kune kun Sveda Esperanto-Federacio.

Adreso de L.K.K.: Fredsgatan 4,
Stockholm.

Poŝta ĉekkonto: N-ro 50443, Stock-
holm.

Bankkontoj: Svenska Handelsbanken,
Stockholm 16; Sundsvalls Enskilda
Bank, Fredsgatan 4, Stockholm.

Kotizoj: Ordinara kotizo estas 25:—
sved. kronoj.

Frupagantoj (ĝis 31 marto 1934) pa-
gos nur 20:— sved. kr.

Malfrupagantoj (post 1 julio 1934) pa-
gos 30:— sved. kr.

Junuloj (malpli ol 16-jaraj) 5:— sved.
kr.

Blinduloj senpage.

Kongresejo: Laborkunsidoj kaj fakaj
kunvenoj okazas en la sveda parla-
menta domo, la solenaĵoj en la kon-
certa domo, la balo en la urbodomo
de Stockholm.

Donacoj por la kongresa kaso ni danke
akceptas.

Blindula kaso: Por partopreno de
blinduloj ni danke akceptas mondo-
nacojn.

Bulteno n-ro 1.

**Pri represo en la esperantista
gazetaro ni insiste petas.**

**Estas devo de la esperantogazetaro fari
la eblon por la sukceso de la
universalaj kongresoj.**

Mangô: En Stockholm ekzistas tre mul-
taj popularaj, bonaj restoracioj, kie
oni povas ricevi tagmanĝon por 1:—
sved. kr. En luksaj restoracioj tag-
manĝo por 2:50 — 3:50 kr.

Loĝejoj:

A: luksaj hoteloj — Sved. kr. 10—20.

B: komfortaj hoteloj — kr. 7—10.

C: simplaj hoteloj — kr. 5—7.

D: modestaj hoteloj — kr. 4—5.

E: komunaj loĝejoj por 6 ĝis 20 per-
sonoj — kr. 1,25—2.

Fervoja rabato en Svedlando:

Por la vojaĝo al la kongreso estas
jam interkonsentite pri 25% rabato,
sed L.K.K. esperas pligrandigi la ra-
baton.

Favoraĵoj: Ĉiu kongresano ricevos
senpage la belan svedan Esperanto-
Gazeton ekde la aliĝo. Do, ju pli frue
vi aliĝas, des pli multe vi gajnas!

Kongresaranĝoj: Teatraĵo, koncerto,
balo, ekskursoj ktp., laŭ programo kiu
postsekvos.

Fakaj kunvenoj: Pri anoncigo de fa-
kaj kunvenoj kiel eble plej baldaŭ ni
petas.

Oni vivas malmultekoste en Stock-
holm nuntempe. Speciale favore estas
por eksterlandanoj, kaŭze de la mo-
menta valutofalo de la sveda krono.
Ekz. 1 sved. kr. = 1 angla ŝil.; 0:24
dol.; 0:70 germ. m.; 0:85 svis. fr.; 0:40
ned. flor.

Aliĝu do tuj por profiti el la valutodi-
ferencoj!

LOKA KONGRESA KOMITATO.

"Sepino."

Ge — sep — oj.

La rubriko iomete stranga, ĉu ne? Kaj same la kliŝa teksto. Sed ni ne ŝuldas je tio stranga aĵo, tion ŝuldas niaj ŝercemaj samideanoj aliflanke de "Kö-len", kiuj ĝin kreis. Kaj se ĝi taŭgas al ili do certe taŭgas al ni.

Sed — sepino? Sep-ino! Ino — sepa?! Tia cerbumado estas por nesciantoj. Sed se oni estas ne-nescianto — do iu kiu scias — oni sur la bildo tuj rekonas la afablan trajton de lektoro Seppik el Tallinn (Estonio), antaŭ du jaroj tre agema en nia lando — kaj poste oni certe komprenas kiu estas la alia duono de la paro — la ĉarma edzino de s-ro Seppik. Kaj do oni ankaŭ komprenas la norvegan vortludon pri "Sepino", "Ge-sep-oj".

Ne multaj svedoj havis la plezuron konatiĝi kun s-ino Seppik, sed laŭ la norvegoj ŝi estas same afabla, populara, simpatia persono kia estas ŝia edzo. Kaj do oni bone komprenas la norvegan elaniman elspiron post la alveno de la ĉarmulino al ilia lando:

"Ni estas en la sep-a (kaj "sepin-a") ĉielo!"

La "Ge-sep-oj" estas kore bonvenaj al ni, kiam ili nun denove komencis la semadon en nia lando (en Arboga).

Jen ili havas la parolon.

Mi kore salutas vin

bela, ĉarma Svedlando kaj karaj svedaj gesamideanoj, kiuj tiel energie, lerte kaj modele laboras por la granda ideo de internacia lingvo. Multe mi aŭdis pri vi kaj pli la granda beleco de via lando, unue de s-ano Gösta Ahlstrand, kiu antaŭ kelkaj jaroj vizitis mian hejmurbon Tartu kaj montris multajn belajn bildojn pri ĝi. Kaj mia edzo tiel entuziasme ĉiam parolis kaj skribis al mi pri Svedlando, kiun li ŝajnas ami pli ol iun alian landon en la mondo, ke ĝi vere fariĝis por mi ia fabela lando, ia lando de revoj.

Tial vi certe komprenas la grandecon de mia ĝojo, ke fine ankaŭ mi povis dank' al Esperanto veni tien ĉi kaj resti inter vi kelkajn monatojn. Speciale feliĉa mi estas, ke dum tiu tempo mi povos labori por mia kara Esperanto, kiun nur antaŭ ok monatoj mi ellernis. Miajn tutan forton kaj energion mi volas dediĉi por ĝi, esperante, ke ankaŭ mia modesta laboro portos iom da fruktoj por nia movado.

Do — koran saluton!

Erika Seppik.

Saluton!

Denove mi havis la grandan ĝojon kaj feliĉon reveni por mallonga tempo al la ĉarma kaj kara Svedlando, kie antaŭ kelkaj jaroj mi pasigis tiel agrablajn tagojn laborante por la amata Esperanto.

Dum la lastaj jaroj, kiujn mi forestis el Svedlando, mi tre forte sopiris je ĝi, je la afabla sveda popolo, je la belaj sonoj de la muzika sveda lingvo. Ĉar dum mia antaŭa restado tie ĉi mi tiel ekamis vian landon kaj vin ĉiujn, ke la tutan tempon ŝajnis al mi, kvazaŭ Svedlando estus mia dua hejmlando kaj kvazaŭ mi apartenus al la sveda popolo. Kiam en la aliaj landoj mi aŭdis la nomon "sveda", mia koro tuj forte ekbatis, kiam sur la strato mi hazarde aŭdis la svedan lingvon, mi tuj haltis kaj longe postrigardis la malproksimiĝantajn svedajn figurojn. Kaj mia koro iel dolore kuntiriĝis. Ĉar disŝiriĝis la resaniĝanta vundo, pli forta fariĝis la nostalgio je la amata Svedlando.

Kaj nun mi denove estas tie ĉi, en la "alta, libera, multaĝa Nordland", por denove laŭ la forto kaj kapablo labori por nia kara Esperanto. "Saluton al vi, nia plej kara land', al via verherbej' kaj sun' ĉiela!" Saluton al vi, karaj svedaj gesamideanoj en la nordo kaj sudo, oriento kaj okcidento!

Henr. Seppik.

S.E.F. anslutet till U. E. A.

Med anledning av överenskommelsen vid kongressen i Köln har S.E.F.'s styrelse i anslutning till givna direktiv utav förbundets årsmöte i Norrköping beslutat förbundets anslutning till Universala Esperanto Asocio (U. E. A.) Till komitatano har utsetts rektor Sam Jansson och till *ĉefdeligito* S.E.F.'s sekr. Ernfrid Malmgren.

En glädjande ökning

har S.E.F. erhållit genom att hela Smålands Esperanto-Sällskap beslutat ansluta sig till förbundet. Men ännu finnas flera distrikt, vars medlemmar stå utanför. S.E.F. välkomnar i sina led alla för esperanto arbetande personer och grupper!

Jubileumskongressen

Goda arrangemang.

Trots oron i världen och den ekonomiska misär, i vilken folken leva, kallades världens esperantister till traditionell kongress i Köln 29 juli — 5 aug. Årets sammankomst hade mera av fest över sig och var förvisso av större esperantohistorisk betydelse än de flesta av sina föregångare. Vi kunde nämligen i år fira 25-årsminnet av den första kongressen, som ägde rum i Boulogne 1905. Vidare samlades ledarna inom den neutrala esperantorörelsen till rådslag i akt och mening att skapa en enhetlig internationell organisation, vilket under många år varit en ständigt återkommande fråga, som pockat på en rationell lösning.

1000-talet deltagare.

Det är självklart, att händelserna i Tyskland och den penningknapphet, som råder, gjorde våra samideanoj i Köln stora bekymmer. Arrangemangen gingo dock väl i lås, och även om deltagareantalet icke var så stort, som man hoppats, så var det dock omkring ett tusen esperantister från 32 stater, som samlades till diskussion och angenäm samvaro.

Svenskarna voro inte många, inalles 13. Som SEF:s representant deltog folkskollärare Einar Dahl, Uddevalla.

Kongressen var förlagd till den stora utställningsbyggnaden Pressa vid stranden av Rhen, och där fanns alla möjligheter i lokalt hänseende. Det bör påpekas, att just i fråga om rum för de olika sammanträdena, vilken fråga är en av de allra viktigaste, var Köln-kongressen ett föredöme.

Lördagen den 29 juli kallades respektive länders delegater till viktiga arbets-

i Köln rapporteras.

Glädjande resultat.

sammanträden. Då hölls också Germana Esperanto-Asocios sista årsmöte i demokratisk anda. Våra tyska kamrater ha nämligen, liksom alla föreningar därnere, tvingats att oreserverat acceptera den nya regimen och att lova fullständig underkastelse. Endast på det sättet kunde esperantorörelsen i Tyskland räddas undan förintelsen. Jag tror, att hjärtat var tungt hos många, men nöden har ju ingen lag. Som ledare för förbundet hade av höga vederbörande utsetts Behrendt, Berlin, som har att välja sina medhjälpare efter vissa grunder och som enväldshärskare har makt att göra, som honom lyster. Emellertid tror jag inte, att esperantorörelsen under Behrendts ledning — han har varit en verksam esperantist i 26 år — kommer att gå i antizamenhofsk anda. Så vitt möjligt är, blir nog kursen den gamla, även om termer och former måste apertas till de nya fordringarna.

Redan under lördagen anlände de flesta kongressdeltagarna, varför kvällens interkonatiga vespero på "Rhenrestaurant" blev synnerligen lyckad. Först frampå morgonsidan skildes man åt.

Öppnandet — man får ta seden dit man kommer.

Söndagen bjöd på katolsk och protestantisk gudstjänst för dem, som så önskade, med predikan på esperanto. Kl. 11 skedde det högtidliga öppnandet av kongressen, som ägde rum i det från medeltiden stammande stadens festhus Gürzenich.

Den vackra gamla salen var fylld av esperantister. De imponerande dekorationerna gingo helt i den gröna stjärnans tecken. Framme på podiet samlades es-

perantorörelsens ledare och respektive nationers representanter.

Det verkade måhända underligt och beklämmande på de flesta, att på esperantoflaggan i fonden hängde en hakorsvimpel. Men man får ju ta seden, dit man kommer, även om inte allt går i stil med den egna uppfattningen.

Kongressen öppnades med ett festtal av Behrendt, som gav en historisk återblick på de 24 kongresser, som nu äro inrangerade bland det förgångnas minnen, och konstaterade, att Esperanto i dag är en både uppmärksammas och värdefull faktor i det internationella kulturlivet. Hans maning till världens esperantister att hålla målet i sikte och oförtröttat arbeta på esperantotankens seger både inom och utom oss, mottogs med stormande applåder.

Stadens nyutnämnde nationalsocialistiska överborgmästare hälsade i full S. A.-ornat och med kända ceremonier kongressen välkommen till Köln. Det hela verkade beklämmande mot bakgrunden av den tanke, som Esperanto representerar.

Sommaruniversitetet.

Efter musik, tal av många slag och hymnen var den synnerligen imponerande öppningshögtidligheten till ända, och den, som hade lust, begav sig senare till Malfermo de la Somera Universitato, som ägde rum i Ruĝa Salono de la Kongres-ejo. Professor G. Canuto, Italien, presiderade och under veckans lopp höllos intressanta föreläsningar av framstående vetenskapsmän i skilda ämnen. Bl. a. medverkade den framstående engelske språkmannen professor Collinson, Liverpool. Han talade över ämnet: *La metaforoj en la internacia helpa lingvo.*

Ett 50-tal blinda, däribland en från Boden, Sverige, höllo också årskongress och behandlade de frågor, som i sam-

band med esperanto ligga dem om hjärtat.

Literatura Vespero var arrangerad, och fastän våra ungerska esperantoförfattare ej deltog, som fallet var i Paris under föregående år, då tillika Raymond Schwartz medverkade, så var tillställningen lyckad och hade samlat en fulltalig publik.

Ett sagans feeri....

På kvällen bjöd staden på ett sällsamt skådespel. Byggnaderna på vänstra Rhenstranden fasadbelystes under 10 min. Det kostar visst dryga pengar, men så var det också en upplevelse av tjugande art, ett sagans feeri mitt i den krassa och nödtyngda vardagen.

Det skulle föra alldeles för långt att i detalj genomgå allt det, som stod på programmet under kongressen. Arbets-sammanträdena voro denna gång intressantare och mera givande än vanligt. Särskilt det möte, vid vilket representeranter från olika länder informerade om de mått och steg, som vidtagits för att föra esperanto framåt. En hel del goda uppslag fördes fram.

Facksammanträdena höllos: sciencistoj, instruistoj, katolikoj, bahaanoj, radio-amikoj, poëstistoj, esperantistaj virinoj etc. samlades att med esperantos hjälp dryfta gemensamma angelägenheter.

Stort intresse för Stockholmskongressen.

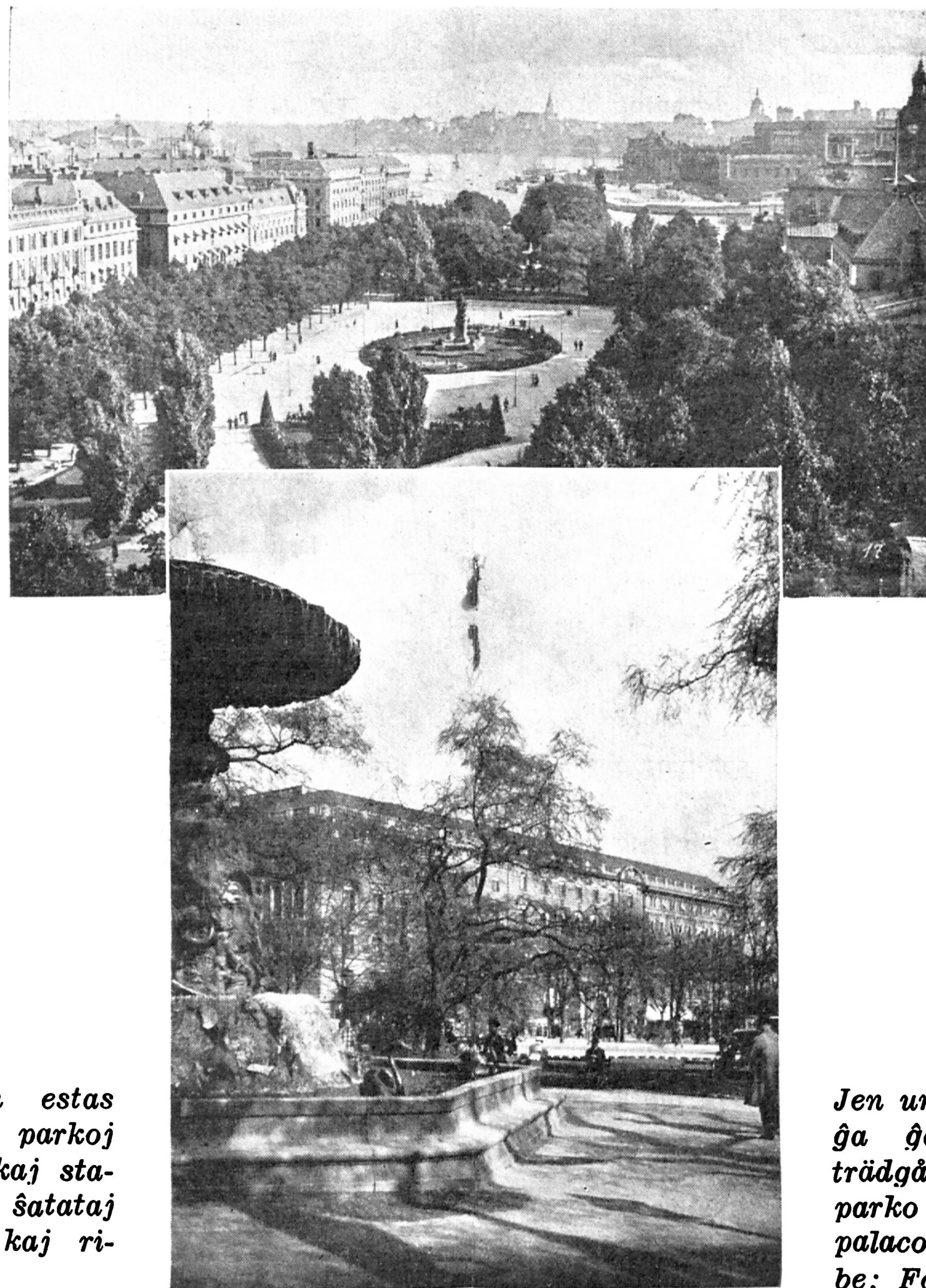
På måndagseftermiddagen visades en film över Paris-kongressen. Vidare hade SEF anordnat en visning av en stockholmsfilm, som reklam för nästa års kongress. Därvid höll hr Dahl ett anförande om Sverige och inbjöd till deltagande. Sverigenumret av La Espero utdelades till de cirka 1000 deltagande. Aliگیloj medföljde tidningen, och det var rätt många, som under kongressens lopp

En Stockholm estas multaj belaj parkoj kun fontenoj kaj statuoj. Ili estas ŝatataj promenadejoj kaj ripozejoj.

anmälde sig till Stockholm. Filmen motogs med största intresse och gillande, och av de närvarandes uttalanden att döma, så blir det en imponerande massvandring mot Stockholm, då den 26-e ska gå av stapeln.

Väl sörjt för nöjen och utfärder.

För dem, som anmält sig till kongressen så tidigt, att de hade kongressnum-

Jen unu el ili: La Reĝa ĝardeno (Kungsträdgården). Supre: La parko kun la Reĝa palaco en la fono. Sube: Fonteno de Molin.

mer under 510, var en extra överraskning anordnad i form av en härlig tur på Rhen.

Rejnlanda Vespero hölls i ovan nämnda Gürzenich och förflöt under äkta rhensk stämning. Därvid uppträdde framstående artister och gävo en bild av Rhenlandets olika sidor. Där sjöngs eggande glada visor, karnevalsuptåg, humoristiska tal, danser gavs det prov på.

Ett glatt och otvunget kolonjarhumör satt i högsätet den kvällen, och tog sig uttryck, som för en städad och mera kallblodig skandinav verkade nästan för bullrande, men som satte färg på samvaron och gjorde den till io speciala.

Torsdagen ägnades till utflykt på Rhen till Bad Honeff, därifrån fotvandring under 4 eller 2 timmar genom det underbart storslagna och natursköna Siebengebirge till Königswinter. För de mera bekväma stod autobusoј till förfogande, och säkerligen gav den entimmes långa färden valuta för många gånger 1 mark, som den kostade.

Köln har många sevärdheter att bjuda på, och varhelst man kom, möttes esperantister med kongressmärket i grönt band på bröstet. Cie Esperanto estis babilata. Flera fabriker besågos. Intressantast var måhända den väldiga chokladfabriken Stollwerck.

De, som älskade högre vyer och rymder, gävos tillfälle till en flygtur på tre timmar utmed Rhen. Det kostade 10 mark förstås, men man kan näppeligen klaga på det priset.

Den internationella balen ägde rum i Ruĝa Salono, på vars släta parkett en verklig International virvlade om. I år förekom ingen folkdansuppvisning och inte heller någon folkdräktsparad, som varit fallet under föregående kongresser. Däremot bjöds på balett. Vi hoppas, att Stockholm tar upp nationaldräktstraditionen, ty det är verkligen intressant att se de olika ländernas dräkter och jämföra dem.

Den nya internationalen.

Som ovan nämnts arbetades under hela kongressen på att få fram en enhetlig internationell organisation. Det var arbetsamma sammanträden, och stridens vågor gingo ibland t. o. m. skyhöga. Det är inte lätt att ena, men det

Från Riksstudieledaren.

Så äro snart sommarens dagar till ända. Livet koncentreras för föreningarna mer och mer inomhus, och det gäller att på allvar tänka efter, på vad sätt och med vilka medel medlemmarna skola sysselsättas. Ty vi veta ju alla, att i en god lösning av detta problem ligger en stor del av framgången förborgad.

gick, tack vare diplomati och en vid förståelse hos vederbörande för tidens krav och lägets allvar.

Vid Ferma Kunsido framlades detta organisationsförslag, och det underskrevs högtidligen av samtliga, som deltagit i förhandlingarna. Det hela blev en storslagen och gripande akt, avslutad under de deltagandes jubel och applåder och ett mångstämmigt Vivu Esperanto. Kongressens ordförande gav till slut uttryck åt den förhoppningen, att den 25-e kongressen måtte bli en vändpunkt för esperantorörelsen, att vi alla med förenade krafter måtte göra vårt bästa för att främja esperantos vidare utbredning och stabilisering. La pasinto estas pasinta, ni laboru por la estonto.

Säkerligen voro alla ense med den talande, och det hördes, då till slut "en la mondon venis nova sento.." sjöngs, att det låg vilja och ärlig önskan bakom orden.

Köln hör nu också till la pasinto. Men Stockholm tillhör la estonto. Vår är uppgiften att genom personlig medverkan och på annat sätt göra denna kongress till den lysande och innehållsrika verklighet, som man överallt ute i världen hoppas på. Det sker först genom att vi så snart som möjligt insända vår anmälan om deltagande.

Ano.

Det är självklart, att varje förening har ett omedelbart behov av att giva medlemmarna tillfälle till förkovran. Till leda har det gång på gång upprepats, att vi svenskar ha svårt att komma riktigt i gång, och att vi fördenskull måste köras ordentligt, om det ska bli något resultat att tala om. Vårt mål är att skapa verkliga esperantister med förmåga att behärska esperanto.

Nästa sommar ha vi glädjen att mottaga världskongressen i Stockholm. Var och en, som varit med om en sådan vet, att den är en upplevelse. Meningen är nu den, att så många som möjligt av de svenska esperantisterna ska göra den upplevelsen. Jag tror också, att det hos envar ligger en ivrig längtan att få komma till Stockholm nästa sommar i augusti.

Men första förutsättningen för att man ska ha någon verklig behållning av en kongressresa är naturligtvis den, att man har förmåga att någotsånär taga del i det som förehaves och kan meddela sig med de främmande esperantisterna. Allting försiggår ju på esperanto.

Den, som i tid ser om sitt hus, löper ingen risk att komma i den fatala situationen att även nästa sommar vara den sortens samideano, som med nöd och näppe stannar Goddag och Hur står det till?

Vår paroll är: så många som möjligt till Stockholm 1934!

Vi måste gripa detta enastående lägliga tillfälle att få så många som möjligt av de esperantointresserade till kongressen. Ty en gång där blir man en övertygad och målmedvetet arbetande esperantist, som av egen erfarenhet vet, att esperanto inte bara är en teoretisk spekulatation utan en påtaglig verklighet.

Det är under höst- och vintermånaderna, som vi här i Norden företrädesvis ägna oss åt studier. Inom de olika för-

eningarna har esperanto tillkämpat sig en allt större plats på studieschemat.

Då nu planläggningen av studiearbetet inom kort sättes i gång, så försumma aldrig att inom den icke-esperantoförening, som ni tillhör, t. ex. logen, ungdomsklubben, fackföreningen, J. U. F., kamratföreningen etc., föra fram esperanto, som utan tvivel är ett av de lämpligaste och därtill ett av de ämnen, som lättast gå att studera i en studiecirkel. Vi ha ett rikt material till förfogande, så det vållar inga som helst svårigheter även för en studiecirkel av idel nybörjare att gripa sig an ämnet esperanto. Glöm inte detta faktum, och försök att vara vederbörande behjälpliga med råd och upplysningar.

Alla, som deltagit i studieverksamheten, känna till att en av de ständigt återkommande frågorna, och en av de frågor, som alltid vållar de största bekymren är: vilket ämne ska vi studera? Intressena äro många. Men erfarenheten bevisar, att det går ganska lätt att ena sig kring esperanto. Vi ha ju en sådan ypperlig nybörjarebok som Seppik-Malmgrens.

Sätt alltså i gång förberedelserna så snart som möjligt! Vårt mål under denna studiesäsong är, dels en nybörjarekurs och en fortsättningskurs i varje esperantoklubb, dels åtminstone en studiecirkel i esperanto på varje plats, där studiearbete bedrives.

Jag vill i detta sammanhang fästa uppmärksamheten på den under närmaste tiden utkommande boken "Huru leder man en fortsättningskurs i Esperanto?". Fortsättningskursens organisation har vållat mycket huvudbry. Med den stora omfattning som nybörjarekurserna haft särskilt inom A. B. F. har kravet på välorganiserade fortsättningskurser blivit allt starkare, ty det är ju inte nog med, att en mängd nybörjare-

kurser sättas i gång. Det är i fortsättningskurserna som de verkliga esperantisterna skapas.

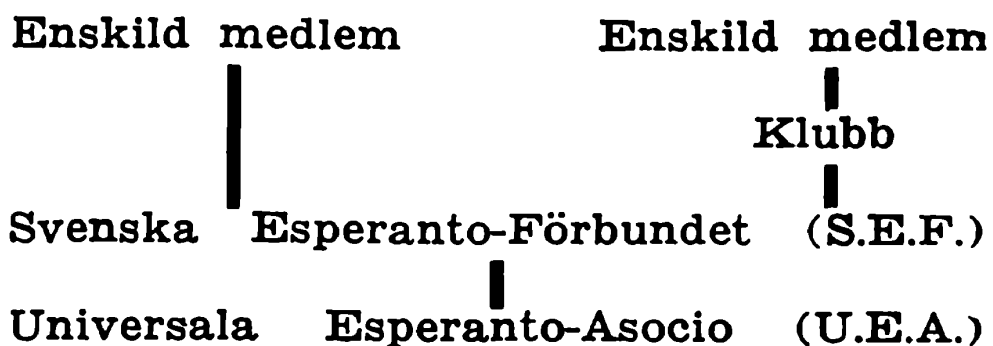
Skulle tveksamhet råda om bästa sättet att leda kurser, och är det någon, som vill ha upplysningar i denna fråga, så tillskriv folkskollärare Einar Dahl, Ridhusgatan 6, Uddevalla, som lovat att stå till tjänst. För att kunna få en samlad statistisk uppgift på kursernas antal och omfattning vädja vi till esperantisterna att till hr Dahl insända rapport om de kurser, som komma till stånd. I förhoppning om en givande studiesäsong 1933—34 riktas den maningen till alla och envar: Full Fart Framåt, Ĉiam Antaŭen!

La Studgvidanto.

Hur skall jag göra?

Äntligen har esperantorörelsen ordnats rationellt! Nu blir jag medlem i U.E.A. genom att ansluta mig och rösta för min klubbs anslutning till Svenska Esperanto-Förbundet.

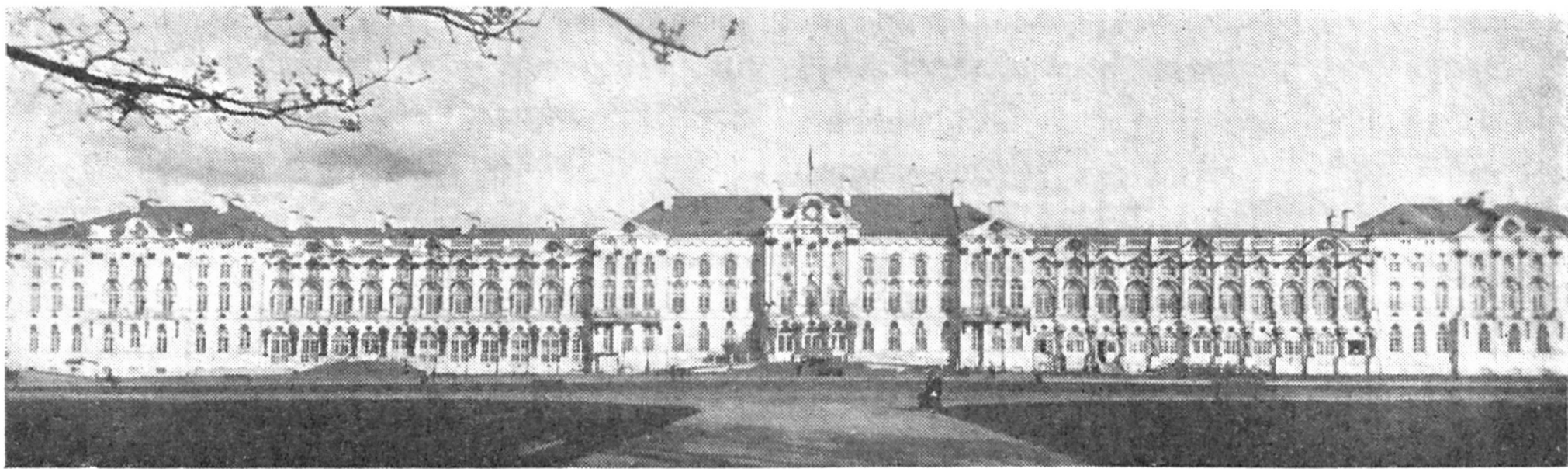
Var och en som ansluter sig till S.E.F. äger alltså rätt att erhålla hjälp av U. E.A:s delegerade i hela världen.

Fram för jätteanslutning!

Vem vill

hjälpa förbundet att göra reklam för den utmärkta och billiga korrespondenskursen? Tillskriv oss och begär behövt antal affischer och propagandablad. Gratis.

SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET

Leningrad: Tsarskoje Selo, Katarinapalatset.

Stockholm—Tallinn—Leningrad—Moskva.

I.

Esperanta Turista Komisiono en Svedlando dum kelkaj jaroj aranĝis plurajn turistajn vojaĝojn, en kiuj partoprenis ne nur esperantistoj sed ankaŭ kaj en sama grado ne-esperantistoj. Certe en tiuj vojaĝoj partoprenis 1000—2000 turistoj — grava propagando, kies pruvo pri la praktika uzebleco de nia lingvo estas de granda valoro. En ĉiu lando devas esti Esperanta Turista Asocio; tiuj entreprenoj enkondukas nian lingvon en oportunajn sferojn. — Ĉi-sube jen pri-skribo pri unu el la lastaj turistaj vojaĝoj.

Brile sukcesis tiu vojaĝo, kiun E. T. K. aranĝis fine de junio al Estonio kaj Ruslando. Kaj ĉiu el la 23 partoprenantoj, de la 20-jara junulo ĝis la 67-jara onklo, estis treege kontentaj.

Ĝi bele komenciĝis. Estis suno kaj blua ĉielo. "Kalewipoeg", nia blanka ŝipo, kvazaŭ cigno glitis tra sunbrilaj ondoj al la alloga celo. Kaj inter la homoj surŝipe regis vigleco kaj gaja humoro.

Sed la ondoj ekiĝas temperamentaj. "Kalewipoeg" ekkondukas iom strange kaj la gajaj homoj iĝas subite malpli gajaj. Nu, tiun ĉapitron mi diskrete preterlasu. Venontan matenon, kiam aperas ĉe la horizonto la turoj de Tallinn, ĉio denove estas en bona ordo. La unua etapo de la vojaĝo estas atingita.

Multaj estonaj esperantistoj sin trovis sur la kajo por nin bonvenigi, inter aliaj f-ino Helmi Dresen, sub kies gvidado ni en la posttagmezo pririgardis la urbon. Eĉ Hungarujo estis reprezentita en la akcepta deputitaro: S-ro Tibor Czitrom sin trovis inter la afablaj akceptantoj.

Tallinn "kaptis" nin de la unua momento. Ni vagis en mallargaj stratetoj, pririgardis malnovajn interesajn konstruaĵojn, "provis" la antikvajn droŝkojn kaj sentis nin kvazaŭ transportitaj en la mezepoko. Ni konatiĝis kun "Dika Margareta" kaj "Longa Herrmann", en kiu lasta ni eĉ suprengrimpis ĝis la tura supro, el kiu oni havas mirindan vidaĵon de la pitoreska urbo. Kaj en ĉi tiu mezepoka idilio ni trovis "funkis"-restoracion "Corso" kun ŝtalaj seĝoj, vitraj tabloj kaj orkestro ludanta svedan muzikon.

Ni ĉeestis la grandan kantfeston, aŭdis 20.000 kantistojn kanti kaj la estonan prezidanton paroli (bedaŭrinde ke li ne parolis Esperanton), ni banis, ĝuis en Pirita (ĉarma loko ekster la urbo) kaj ĉerpis forton por venontaj penegadoj.

Kaj en la hela somermeza nokto ni adiaŭis la estonan ĉefurbon kaj per la vagonaro "Ruĝa sago" rapidis al la "ruĝa" Sovjeto. Survoje tien ni faris mallongan viziton en Narva. La eta sveda armeo rapidege okupis la urbon, celis per siaj "pafiloj" fotografaj al la imponaj fortikaĵoj kaj post atako kontraŭ la stacidoma restoracio, kies provizo de

buterpanoj kaj trinkaĵoj rimarkinde malpliigis, oni daŭrigis la interesan vojaĝon.

Revolucio ĉe la rusa limo! Sed — ne timu — nur en niaj valizoj, kies enhavon renversis la severaj rusaj doganistoj. Pli afablaj estis la fervojistoj, kiuj ne nur plenumis sian fervojan oficon sed ankaŭ deĵoris kiel niaj instruistoj pri rusa lingvo. La instruado okazis laŭ "Ĉe-metodo" kaj mi kredas, ke la plezuro estis same granda por la instruistoj kiel por la lernantoj.

Sed pli facile digesteblaj ol rusaj vortoj estas rusa kaviaro kaj rusaj pirogoj. Kiu eble kredas, ke ni en Sovjeto suferis pro manko de nutraĵoj kaj komforto, tiu funde eraras. Ni loĝis kiel princoj inter pompaj mebloj de la cara tempo, dormis sur ŝvelantaj molanaslanugaj kusenoj kaj manĝis unuaklasan manĝaĵon.

"Ni mĉste ĉta mycket, mycket", (vi devas manĝi multe, multe) emfaze diris la svedlingve scianta ĉefkelnero en hotelo "Eŭropa" en Leningrad. Sed se ni estus manĝintaj tiom, kiom deziris la afablaj rusoj, ni certe ne estus revidintaj nian patrujon.

Malgraŭ oraj turpintoj, oraj kupoloj, ruĝaj standardoj, ruĝaj afiŝoj, ruĝaj tramoj, homplenaj stratoj Leningrad ŝajnas trista kaj griza. Ĉiuj homoj estas same simple vestitaj. En nenies vizaĝo estas trovebla esprimo de vivĝojo, energio.

Sed energio ne mankis al la svedaj turistoj, kiuj de mateno ĝis vespero rapidis de unu loko al alia. Oni faris inspektan rondiron tra fabrikoj, aziloj, laboristaj loĝejoj, sanatorioj, orĥejoj, kluboj. Oni vizitis la Ermitage-muzeon kaj la Vintran Palacon kun siaj valoraj artkolektoj, la grandiozan S-ta Isak-katedralon, nun transformitan je antireligia muzeo, oni ĝuis rusan baleton, kunvenis kun rusaj samideanoj kaj oni eĉ eniris la Peter-Paul-malliberejon, sed feliĉe ne por tie resti. Mallume, malvarme, silente kiel en tombo! Sed la dikaj ĉelmuroj rakontas pri inferaj turmentoj, teruraj suferoj. Oni ankaŭ pririgardis la masivan pordegon, kiun devis trapaŝi tiuj malfeliĉuloj, kiuj estis kondamnitaj je Siberia ekzilo.

Sed pli agrable iri tra kastelan pord-

egon, ektrovi ĉarman kastelon inter densfolia verdaĵo. Ensorĉe bela estas Peterhof, iam estra palaco, kiun konstruigis Peter I ĉe la Finna Margolfo. Fama ĝi estas precipe pro sia vasta parko kun oraj statuoj kaj mirindaj fontanoj, kun kiuj eĉ ne tiuj de Versailles povas konkuri pri beleco.

Multe pli ampleksa, ankoraŭ pli luksa estas Tsarskoje-Selo, kiu baldaŭ estos aliigata je ripoza hejmo por laboristoj. La tempoj vere ŝanĝiĝas. Nia vizito okazis en tiel nomata ripoztago (en Sovjeto ĉiu sesa tago estas ripoztago), kaj en la kastela korto laboristoj amuziĝis per dancado, dum du soldatoj ludis mandolinon kaj tirharmonikon. En arkado kun marmoraj kolonoj sidis ĉe tablego longa vico da rusoj, manĝante sian simplan supon kaj nigran panon.

Plej grandioza el la multaj konstruaĵoj de Tsarskoje-Selo estas la Katarina-palaco, konstruita dum la regado de Katarina II. Kia pompo, kia lukso en salonoj, salonegoj! Tamen ĉiujn superas la "Sukcena Salono", kies muroj de planko ĝis plafono estas kovritaj per briletanta sukceso, donaco de Frederiko la granda al Katarina II. Forte impresis la vizito en la Alexander-palaco, la loĝejo de la lasta caro, kie ĉio sin trovas en sama stato kiel en tiu tago, kiam li estis kaptata por neniam plu reveni sian hejmon.

(Sekvo venos.)

Ella Nilson.

Medlemsavgiftern i S.E.F.

Avgift för

- a) klubbar 25 öre pr kvartal pr medlem.
- b) enskilda 5:— kr. pr år (inkl. tidning)
(Obs.! Anslutning som sker fr. o. m. 1 sept. beviljas för 2:50 kr., varvid tidningen erhålles för hela andra halvåret 1933).

Anslut er omedelbart genom avgiftens inbetalning till

SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET
Potsgirokonto 2012
Stockholm

Riksstudieledare tillsatt.

Einar Dahl, Uddevalla.

Styrelsen för Svenska Esperanto-Förbundet har beslutat tillsätta en riksstudieledare. Därmed är ett önskemål, som under senare år alltmer trängt sig i förgrunden, förverkligat. Man har insett behovet av en central, dit eventuella förfrågningar om kurser och studiearbetets rätta bedrivande kunna riktas.

Till innehavare av denna ansvarsfulla post har utsetts folkskollärare Einar Dahl, Uddevalla, och adressen är Ridhusgatan 6.

Riksstudieledarens uppgift blir således närmast att stå till råds i studiefrågor, uppläggning av studieplaner o. dyl. Driven och erfaren föredragshållare som hr Dahl är torde han vid behov även stå till tjänst med behövliga föredrag liksom han även nog torde kunna dra försorg om andra programpunkter.

Vi gratulera samideano Dahl i anledning av valet men vi tro med den kännedom vi ha om hans arbetskapacitet att rörelsen är mest att gratulera.

PORTU LA VERDAN STELONI

Nästa års kongress

i Stockholm kommer av allt att döma att samla minst 2000 deltagare. Från alla länder rapporteras att man väntar ovanligt stor anslutning. Och svenskar-na måste naturligtvis begagna sig av tillfället att i eget land träffa utlänningarna! Kongresskommittén planerar ett mycket gediget program med bl. a. teater av yrkesskådespelare.

Kongressavgiften är 25 kr., men vid inbetalning före den 1 april 1934 beviljas en lägre avgift av 20 kr. Desutom har beslutats, att svenskarna äga insända avgiften i 2 avbetalningar à 10 kr., under förutsättning att första inbetalning sker före 1 april 1934.

Ju förr anmälningarna inkomma, desto bättre kommer kongressen att kunna arrangeras. Underlätta alltså arbetet genom att snarast insända kongressavgiften, helt eller delvis.

26-a Universala Kongreso de Esperanto

Postgirokonto 50443.
Stockholm.

Seminaria kurso en Östhammar.

Oni ne povas diri pri Östhammar, ke ĝi estas granda urbo, sed oni ne povas nei, ke ĝi estas ĉarma urbo. Oni ne povis diri, ke la somera kurso de la esp. kursgvidantoj estis plennombra, sed oni ne povas nei, ke la spirito de la kurso, la kvalito de la patroprenintoj estis unuaranga. Mi mem, kiu — kun du pli indaj aŭtoritatoj, Redaktoro Nylén kaj Rektoro Jansson — gvidis la kurson, ĉiam volonte rememoros la mallongajn juli-aŭgustajn du semajnojn, kiam mi povis kunlabori kun la eminentaj kursgvidantoj kaj kun la eminenta dudeko reprezentinta vastan distancon de Svedlando de Kiruna ĝis Skanio. Vere mi ne instruis, sed kunlaboris. La programo de la kurso estis vasta: instrumanieroj, gramatiko, historio, literaturo, propagando, ekzamenoj ktp. — La gastamo de la Östhammar-anoj estis inda kadro de la kurso.

Szilágyi.

Pri "internacia stilo".

Ordinare estas tiel, ke esperantistoj, kiuj ne lernis iun el la "kulturlingvoj", subtaksas sian kapablon. Se ili scius, kiom malmulte scias tiuj personoj, kiuj asertas ke ili estras iun nacian lingvon, kompare kun tio kion ili mem lernis en sia studo de Esperanto, ili ne estus tiel modestaj. Legante la jenan eltiraĵon el letero de partopreninto en daŭriga esperantokurso, kiu dum nur du-tri jaroj studis la lingvon, oni ne povas ne miri pri la eleganteco kun kiu la lingvo estas pritraktata.

Kio estas la kaŭzo, ke vi tiel vere modele skribas Esperanton? —

Mi dankas Vin, sinjoro, pro la eldiro, sed — tiaj vortoj skribitaj por simpla laboristo-neinstruitulo, kiel mi, de tiel lerta kaj eminenta esperantisto — akademiano, certe estas troigo. Tre estimata, sendube Vi diris tion pro ĝentileco.

Vi aprobas miajn dirojn pri la malfacileco de Esp. por neinstruituloj. Mi ĝojas, ke Vi volas vidi la veron. Estante neinstruita laboristo, mi povas konfesi, ke mi ne troigas, dirante ke Esp. estas sufiĉe malfacila. Kiam, kiel la subskribinto, oni paŝeton post paŝeto devas nur per memstudado penetri en la labirintojn de Esperanto, oni povas diri, ke estas pena laboro, eĉ tre. Ke la gramatiko, la vortfarado ktp. estas simpla kaj facila, tio estas nerefutebla, sed — aliaj faktoroj malfaciligas la aferon. Ĉefe mi do pensas je la paroloj pri naciismoj, neologismoj, logiko, koncizo, principo de sufiĉo ktp.

Al profesoroj kaj lingvistoj la afero certe estas ludilo kaj interesaĵo, sed al ni simpluloj ĝi estas tre pena. Ni ne povas havi proprajn opiniojn ĉar nia lingvoscio estas tre minimuma, tial la plej multa (el nia uzo de Esperanto) fariĝas nura imitado. Al tio venas la fakto, ke la teoriistoj per siaj senfinaj rekomendoj rilate la plejbonajn kaj plejoportunajn esprimojn konfuzigas la mezklerulojn. Tio ĉiama rekomendado de pli bonaj esprimoj iom enuigas la studanton. Parte la "bonvolaĵoj" akcelas la aferon, sed la elekto ne ĉiam estas facila. Esperanto ne devus tiom konsisti el personaj opinioj aparte, sed des pli el la plej taŭgaj opinioj de l' kapabluloj. Tia abunda ekzisto da "miaopinioj"

estas iom kondamninda. Ekzistas tro da emo al harfendado, tro da pedanteco.

"Forigu la kutimon pensi en la gepatra lingvo — penu pensi rekte en la internacia," t.e. pensi internacie, pensi laŭ la postuloj de Esp. pri forigitaj nacilingvaj kutimoj. Vortoj facile parolataj, sed malfacile efektivegeblaj. Kiom da e-istoj povas pensi, paroli kaj skribi neinfluate de la gepatra lingvo? Kiom multaj povas ĉirilate kontentigi ĉies postulojn? Kaj kiu estas kapabla prijuĝi? Kelkaj lingvistoj eble. Tre ofte oni parolas pri naciismoj, germanismo, slavismo, skandinavismo, ktp. admonante: forigu ilin! La afero estas interesa, kvankam iom implikita. Oni ja povas demandi al si, kiu esprimo estas nacia, kiu internacia? Legante verkon de eminenta esperantisto-verkisto, ĉu oni povas fidi al ĝi — ĉu ĉiu frazo, ĉiu esprimo garantias pri internacieco? Ĉu mi povas eltiri el la teksto miaopinie bonan belan esprimon por posta uzado, ne riskante, ke mi uzas ekz. germanismon?

La tre ŝatata D-ro Anakreon Stamatidis, responde al Ioseka verketo, skribis interalie al mi: "Mi trovas vian stilon tre bona. Laŭ la vicordigo mi supozas, ke vi scipovas la francan aŭ germanan lingvon, aŭ eble ambaŭ. Esperanto, kiel sciante, havas sian apartan stilon kaj ni devas kiel eble plej forte forskui kaj forigi la influon de aliaj lingvoj, eĉ de nia gepatra...."

Tiu d-ro estas unu el la multaj estiminduloj-eminentuloj de Esperantujo kaj ni supozu, ke lia scio de 12 lingvoj ne ŝtelis a li la klarvidon por prijuĝo. Lia multlingveco ebligis al li trovi influon de germana aŭ franca lingvo, spite de tio, ke mi scipovas nenium el la nomitaj lingvoj.

Mi permesas min rigardi la problemon, kia ĝi unuavide aspektas. Nu, kiel dirite, sciante nek la francan, nek la germanan lingvon, kiel mi povas havi kutimojn de tiuj lingvoj? Povas esti, ke mi, legante literaturon franc- kaj germanevenan (t.e. de germanaj aŭ francaj verkistoj) en Esperanto, lasis influi min.

Sed, do la verkintoj ne povis forigi la influon de la koncernaj gepatrolingvoj, kio siavice ankaŭ influis min. Se tio estas vera, ĝi ankaŭ pravas, ke la afero tiamaniere fariĝas ankoraŭ pli komplikita. Restas ankaŭ alia iom mistika afero.

Kiel estos al mi eble obei lian proponon pri forskuo de influo de l' lingvoj, kiujn mi ne scipovas? Kie komenci, eĉ ne sciante kiel aŭ en kioma grado mi estas influata?

La solvo de la de mi supre prezentita problemo sendube estas: La longtempa influado de germana kaj franca lingvoj (ankaŭ de la angla) sur la svedan rezultigas siavice al ekziston de germankaj francismoj en nia uzado de Esperanto.

Mi disponas ne nur pri verkoj de francoj kaj germanoj, sed ankaŭ pri tiaj de slavaj kaj aliaj verkistoj en Esp. — kial la lastaj ne samgrade influis min je stilo? La plej multaj libroj, kiujn mi legis de unu sama verkisto (mi kredas la samon pri ĉiu esperantisto) estas la *Zamenhofaj* — aŭ tradukitaj aŭ originalaj. Laŭdire la majstro la plej multe disponis pri internacia stilo, kial lia stilo internacia ne influis min? Ĉu la internacia do estas tiom malfacile transportebla en la cerbon de — precipe neklera — esperantisto, ĉar kutime nur esceptokaze oni aŭdas pri esperantistoj, kiuj distingas sin per internacia stilo. Tio pruvas, ke internacia stilo estas ne facile havebla, — unue oni pensas gepatralingve, nur poste, duavice....

Ordinare stilo simpla kaj klara estu tia haviginda por kiu peni estu ĉies devo. Simple, klare kaj koncize skribi kaj paroli, — tiu mala afero al la naciaj lingvoj — sen poezia maniero superflua, jen la celo nepre atingota kaj devo nepara por ĉiu esperantisto. Tiu afero verŝajne estas pli konsiderinda, tiu kapablo pli akirinda ol la penoj pri internacia stilo t. e. (ĉu ne?) esprimoj, frazkonstruoj, kiuj ne estas trovataj en naciaj lingvoj aŭ mezaj inter ili. — Mi ja tre bone komprenas, ke ankaŭ Esperanto devas posedi fine unuecan bazon rilate esprimojn, uzadon de la afiksoj, stilon ktp. sed verŝajne la tempo, kiam la lingvo havos ĝin en ĉiu rilato, estas malproksima, eĉ ke ĝi estas neebla pro la multnacia uzado.

Mi kredas, ke jam ekzistas du lingvoj en la sama Esperanto — la lingvo de la popolo — kaj tiu de la intelektuloj. Same estas ja pri ĉiu vivanta lingvo, kiu, kiel uzantojn havas la du kategoriojn. Oni povas supozi, ke la lingvo de l' ne-intelektuloj ne estas malpli bona, ĉar ambaŭ kategorioj ja povas egale bone

komprenigi sin, temas nur pri la formoj. Pravaj estas la vortoj, cititaj de Vi en "Sonoj kaj vortoj de Esp.": 'ni estas antaŭ du lingvoj lingvo de kleruloj, lingvo de popolo."

Ne ĉiuj esp.-istoj majstre regas la lingvon, sed ne estas necese, tian celon ne havas Esperanto. La unua tasko estu fari esperanton komprenilo por diversnaciaj homoj. Jen estas la kerno de la afero. Se mi per Esp. povas komprenigi min al alilingvulo — sen troa eleganteco — mi dankas la internan ideon de Esperanto kaj mi agas konforme al la celo. Se krom tio mi elokvente parolas — jes, mi do devas danki ke mi estas naturdorlotita per tiu eco. Cetere la belaj vortoj kaj elegantaj esprimoj estas afero flanka — la plej multaj homoj kutime lasas tion al la poetoj. —

La homaj ebloj atingi bonan rezulton je entrepreno estas diversaj. La inklino kaj energio ĉirilate ludas gravan rolon. Nur tre malmultaj atingas majstrecon. Ni "mekvalituloj" faru la plej bonan de la cirkonstancoj. Kiuj ne povas havi perfektan scion pri la plej subtila parto de la lingvo Esperanto, tiuj tamen ne devas ne peni laŭkapable veni kiom eble plej proksime al la modelo. Sub unu punkto Vi ankaŭ demandis kion mi studis rilate lingvojn. Al tio la respondo mia estas facila: Krom tiu de Esperanto, mi studis nenion gramatikon. Kvantam tre penoplena en mia situacio, la okupo estis kaj restas interesa. Mi estas feliĉa se mi iom sukcesis en miaj klopodoj pri Esperanto, pri kio juĝi Vi ja estas la plej kapabla.

Nun mi dankas Vin, sinjoro, pro tio, ke vi pacience tralegis mian babiladon. Per la iom ampleksa komentario (bonvolu pardoni min!) mi celis nur montri detalon de la multaj malfacilaĵoj, kontraŭ kiuj devas batali neinstruitulo. Ankaŭ, tre estimata, bonvolu rigardi ĝin ne kiel kritikon, kiun fari mi tute ne havas iun rajton, sed volu rigardi ĝin kiel cerbumon de "serĉanto", mi petas.

H. F.

Reklamaffischer,

lämpliga att användas som reklam för kurser o.s.v. kunna beställas hos Svenska Esperanto-Förbundet. Pris pr styck 5 öre.

XIII-a kongreso de SAT la plej granda ĝis nun.

600 partoprenantoj. — Bonega organizado kaj granda kontento.

La XIII-a kongreso de SAT, kiu okazis 5—10 aŭg. en Stokholmo, fariĝis laŭdire la plej sukcesa ĝis nun en la historio de SAT. La granda partopreno — 600, el kiu cento da eksterlandanoj —, la brila kaj favora vetero, la bonaj organizoj, ĉio faris sian eblon por sukcesigi la kongreson, kaj vere la laboristaj esperantistoj povas kontentiĝi en la konvinko ke ili faris bonan laboron. Ni, "la burĝuloj", sincere gratulas al ili.

La malfermo de la kongreso havis apartan solenecon ĉar la ministro Arth. Engberg tiam paroladis, kaj en procesio tra la urbo partoprenis ne malpli ol 1000 personoj. La parolado de la ministro estis bonefika kaj eleganta. Ceestis la solenon ĉ. 1000 personoj. Grandan intereson ankaŭ vekis la kolektiĝo ĉe Skansen, kie laŭvice parolis la eksterlandaj partoprenantoj kaj koncertis la Tramista orkestro. La du malfermaj manifestacioj estis kaj belaj kaj efikaj.

Lunda akcepto de la urbo en la urba domo iĝis impona, kaj tie en la Ora Salono favore parolis al la kongreso la prezidanto de la urba konsilantaro Knut Tengdahl.

La kongreso faris du vizitojn, kiuj trege interesis al la kongresanoj, al la bak-ejo kaj centra provizejo de "Konsum" kaj al "Luma" (kooperativa fabriko por elektraĵ lampoj), kaj fine oni persipe ĝuis la belecon de la ĉirkaŭaĵoj de Stokholmo veturante al Tollare kaj Gustavsberg. Tie ankaŭ okazis la fermo de la kongreso.

La kongreso parolis por Valencia (Hispanujo) kiel loko por la proksimjara kongreso.

Svenska Esperanto-Förbundets handböcker.

S.E.F.'s medlemmar torde observera det med denna tidning följande prospektet om Förbundets nya skriftserie, som säljes till nedsatt pris till förbundets medlemmar. N:r 1, Huru leder man fortsättningskurser i Esperanto?, föreligger färdigt.

Svensk Radio.

Med anledning av esperantisternas petition har Radiotjänst upptagit till allsidig behandling språkundervisningen pr radio. Tills denna avslutats fortgå esperantohalvtimmarna som vanligt första söndagen varje månad kl. 10. Början skedde 3.9. då Riksdagsman Ernst Erikson talade om sommarens kongress. Den 8 oktober talar postmästare Teodor Julin om arbetsårets uppgifter. I Brevlådan komma aktuella nyheter och undervisning efter Seppik-Malmgrens Systematiska lärobok.

Sveda profesoro

fama kaj en sia propra lando kaj en aliaj landoj, en tiu ĉi jaro estis eksterlande. La profesoro estas eksterordinara lingvisto, kaj ankaŭ nian lingvon li bone scias. En eksterlando oni multe miris pro tio, ke la profesoro, kiu scias tiom da lingvoj, tamen lernis Esperanton, sed la profesoro simple respondis:

— Kompreneble mi lernis Esperanton ĝuste por ke mi povu paroli ankaŭ kun tiuj kiuj ne scias aliajn lingvojn.

"Verdaj rokoj".

Många års önskemål förverkligades i våras i och med att förbundets sekretariat fick egen lokal på Fredsgatan 4 i Stockholm. Initiativtagarna räknade med, att i förbundet skulle finnas ett antal medlemmar så besjälade av intresse för Esperanto-saken, att de skulle vilja offra 1 krona per månad för att ge förbundet möjlighet att hålla sig med egen lokal.

Redan ha ett antal personer i Stockholm med nyssnämnda syfte bildat understödsföreningen "La verdaj rokoj". Men hela Sveriges esperantister måste vara med, om det skall bli tillräckligt stöd.

Bliv alltså en av "La verdaj rokoj" genom att insända avg. till S.E.F.'s postgiro 2012, Stockholm med uppgift om pengarnas användning.

De ĉie - pri ĉio - al ĉiu.

Afabla leganto, bonan laboron! Vi estas scivola, kio okazis dum via somera ripozado en la verda mondo, legu do la interesaĵojn de la esperanta gazetaro:

Esperanto (Julio 1933). El la artikolo de Edmond Privat (Retrovita unueco) ni citas la jenajn frazojn: "La Esperantistaro donacu al si kvin jarojn sen organizaj diskutoj kaj ĝia laboro denove trudos sin al 'a atento de l' mondo. Iru al diablo ĉiuj malspritaj distingo pri 'oficiala' aŭ 'neoficiala' kaj regu nur la entreprenemo por la afero mem! Tiam rekreskos la flugiloj de la facila vento."

El *Literatura Mondo* ni citas tri mongolajn proverbojn: 1) Unu homo ne estas homo, unu fajrero ne estas fajro. 2) Milmeĵla vojo komenciĝas per unu paŝo. 3) Ne montru la fumon el naz-truoj, eĉ se fajrego brulas en via brusto. (Bonaj konsiloj al ĉiuspecaj Esperantistoj.)

Heroldo de Esperanto: (9.7.) La "Orientinduja Centra Esperanto Organizo" fondiĝis.

El la 16.7-a numero: *Iu Francesko Fürst aŭ Franc Ferengi (hungaro) ekspluatas la trofidemon de pluraj samideanoj* En la averta de Lienhardt kaj O. Saŭr del. UEA oni priskribas plurajn trompojn eĉ ŝtelojn de la nomita "samideano", kiu estas mezkreska, juna viro, (inter 22—25 jaroj), kun malhelblondaj haroj, flue li parolas Esperanton kaj la germanan lingvon kaj iomete la francan. Kun granda bedaŭro ni registras la averton kaj forte ni akcentas: *Gar-du vin de la parazitoj!*

La 6-an de aŭgusto ni legis: 20 tre eminentaj britaj profesoroj kaj edukistoj subskribis manifeston pledantan por la lerneja enkonduko de Esperanto.

En la 32/33 n-ro ni legas, ke la konsilantaro de la franca departemento Seine voĉdonis deziresprimon favore al la instruado nedeviga de Esp. en lernejoj. Pli frue la jenaj departementoj decidis simile: Alpes Maritimes, Bouches-du-Rhone, Hautes Alpes, Allier och Marne.

"*La Esperanta Gazeto*" — kiu aperas ĉiusemajne en Amsterdam — okupas sin plejparte pri la mondpolitiko. Tamen ni elpinĉas la jenan "sekvinberon": Patro: "Kiam mi estis knabo, mi neniam mensogis." Filo: "Kiam do vi komencis, paĉjo?"

El *Scienca Gazeto*: "Pano fabrikita el ligno estas unu el la sensaciaj novaĵoj. Prof. F. Bergius, germana Nobel-premiito estas la fabrikinto. (Kolosa perspektivo! La senlaboruloj baldaŭ povos formangĝi siajn tablon kaj seĝon, se ili ne havos alian manĝaĵon!)

La julia numero de "*Sennaciulo*" krom la jarraporto multe okupas sin pri la skismo, okazinta dum pentekosto en Wien, kiu denove plu disigis la esperantistan laboristaron.

El la "*Interligilo de l' P.T.T.*" (centra organo de fakinformoj): "La Esp. Turista Komisiono eldonis poŝtkartojn kun Esp. teksto, ili estas vendataj en ĉiuj poŝtejoj de Estonujo."

Internacia Polica Bulteno: En Paris: Oficiala kurso por policistoj en Esperanto. Sukcesintaj similaj kursoj en Praha. En Bern estas 20 esperantistaj policistoj. La "Internacia Radio Polico" oficiale uzas Esperanton, "tiun modernan batalilon kontraŭ la krimuloj internaciaj." (Junia n-ro).

El la "*Pirato*" (unua numero aperis en junio) ni citas la jenajn datojn: Kajeraroj por Satiro, Humoro kaj Libereco.. relativa. Sipestro: Raymond Schwartz. Redakcio: 5, Avenue Gallieni, Courbevoie (Seine) Francujo. Hejma haveno kaj administracio: J. Solsona, 9, Rue Hallé, Paris 14-e. Kaperas ĉiumonate. Jarabono 12 fr. fr. La enhavo estas simile sprita.

Germana Esperantisto (Julio) Plej interesaj estas la novaj statutoj de GEA: La gvidanto devas esti nacisocialisto kaj li elektas naŭ konsilantojn kaj la estron de la loka grupo; ktp.

"*The British Esperantist*" raportas pri la angla eldono de "*La vivo de Zamenhof*".

La "*Socialisto*" (Julio): Al la Aŭstria Laborista Societo apartenas 53 grupoj kun 1729 membroj.

Fersil.

Dalekarlia distrikto

de S. E. F. jarkunvenas, *dimanĉe la 8-an de Oktobro* je la 1-a h. a. t. en *Arbetareföreningen, Falun.*

Pritraktaĵoj laŭstatutaj.

Muziko, Kanto.

Parolado de s-ino Jansson el Estonio.

Grupoj kaj unuopaj esperantistoj estas kore bonvenigataj.

Por La Estraro P. K.

Ordboksarbetet.

Då många torde undra, om ej den svensk-esperantiska ordboken snart är färdig, vilja vi härmed meddela att ordboken är uppsatt från början t.o.m. bokstaven R. Resten är granskat. Granskning, renskrivning, sättning och tre- eller fyrdubbel korrekturläsning tager sin dryga tid, och vi kunna ej fixera någon tidpunkt då ordboken skall föreligga färdig.

Den som väntar på något gott väntar aldrig för länge, heter det. Vi kunna försäkra att den nya svensk-esperantiska ordboken kommer att bliva mycket innehållsrik och till stor nytta, när den en gång kommer.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO

Till nästa nummer

ha måst överstå all text för "Kroniko", referat från flera distriktsmöten m.m. Detta har måst ske, enär sept.-numret är ägnat åt reklam för nästa års kongress. Detta nummer kommer att spridas i några tusental även i utlandet.

El la "Revue Orienta" ni prenas kelke da adresoj por korespondado: 1) Osamu Isiga, (23-jara studento, filatelisto) Takami-tyo 5, Jawata-si, Japanujo. 2) S-ro Cuĉija Hideiĉi, 145 Kubo-ĉo, Onomiĉi-ŝi, Japanujo. 3) S-ro Kazuma Harada ĉe Hokkaido Banko, Obihiro, Tokaĉi provinco, Hokkaido, Japanujo.

LIBROJ KAJ GAZETOJ

MINNESLISTA för SKOLUNGDOMEN

(Memora listo por lernantoj) estas utila kajero. Ĝin eldonis Nordiska Bokhandeln (Norda Librovendejo), Stokholmo, kaj dank' al red. Eive ĉe eldonejo "Tiden" oni en la 28-paĝa kajero trovās ankaŭ unu paĝon esperantan. Ĝi enhavas diversajn sciigojn pri Esperanto, gramatikajn regulojn, tekstajn provojn, i.a. tradukon de "Gubben Noak" k.t.p. Ĉar la kajereto pro sia interesa enhavo por nuntempa moderna junularo certe estos tre dezirata, la propagandon oni devos konsideri tre efika.

FRIIS: ESPERANTO LAEREBOG (Eld. Dana Esp. Librejo. Dua eldono. 108 paĝoj.) — Bone konstruita gramatiko kun fundamentaj klarigoj, zorgemaj informoj pri la historio, movado ktp. Anekdotoj freŝigas la tonon de la libro. Sed kial estas uzata la vorto "vando" anstataŭ la oficiala "muro"?

Szilágyi.

Studera systematiskt.

Under förra studieåret försålles 8000 ex. av Seppik-Malmgrens roande och instruktiva lärobok "Systematisk kurs i Esperanto". Kommer detta rekord att slås i år?

Rekvirera läroböcker av

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO

Fack 698, Stockholm 1.

Verkoj de Francisko Szilágyi.

Träns la Fabeloceano (novelaro)

(broŝurita)

Prezo: Kr. 2:75

Poemaro el Hungarlando (Poemtradukaĵoj el la hungara) Prezo: Kr. 1:20

Genthon — Szilágyi: "Pentroarto en la malnova Hungarujo" Prezo: Kr. 15:—

Haveblaj ĉe:

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
Stockholm 1.

Tre nya böcker:

Huru leder man fortsättningskurser i Esperanto.

En handledning för studieledare av *Einar Dahl*.

N:r 1 i serien Svenska Esperanto-Förbundets handböcker.

Pris kr. 1:— (förmånspris för medlemmar av S.E.F. 0:50).

Barbro kaj Eriko.

L e t e r a r o m a n e t o.

Av *Alois Schneider* och *Magda Carlsson*.

Tvenne unga esperantisters korrespondens. En intressant och trevlig bok för de nya esperantisterna; lämplig som läsebok i kurser.

Pris 60 öre.

Dialogoj kaj komedietoj.

Av *Einar Dahl*.

Det goda mottagande förf. första bok (Dialogoj en Esperanto) fick, har föranlett honom att publicera ännu en samling småstycken av enkelt och roande innehåll.

Pris 50 öre.

Förlagsföreningen Esperanto upa.

Box 698, Stockholm 1. Postgiro 578

Rakklingan Esperanto

är en verkligt god rakklinga. Tunn, skarp, hållbar, billig. På flera platser ha flera hundra, upp till tusen klingor redan sålts.

Pris pr st. kr. 0,20, pr paket om 10 kr. 1:75.

Återförsäljare önskas. God förtjänst.

Förlagsföreningen Esperanto upa.

Stockholm 1.

Deltagare i SEF:s årsmöte i Norrköping

som beställt men ej erhållit kort över kongressdeltagarna (även sådana som då ej beställde) kunna få sina kort genom hänvändelse till *Fotograf H. Leopold, Slottsgatan 152, Norrköping*.

Ĉirkaŭ la mondon kun la verda stelo.

La fervore atendita Scherer-libro nun estas mendebla ĉe ni. Plej interesa dokumento. Multaj originalaj bildoj.

Prezo: broŝ. kr. 5:50, bind. 7:75.

Kongresa Jubilea Libro.

"*LA ARGENTA LIBRO*", enhavas 24 priskribojn pri la okazintaj universalaj kongresoj de Esperanto.

Prezo kr. 1:20.

Förlagsföreningen Esperanto upa.

Stockholm 1.

Korespondado.

Ĉu estas sveda samidean-in-o kiu deziras korespondi kun angla 40-jara instruisto. Preferas iun kiu interesigas pri lingvoj. *E. A. Furmston*. 41, Norfolk Avenue, *Sanderstead*, Surrey, England.

Roberto Farkas, Pécs, Pucher-u. 7, Hungarujo, deziras korespondi kaj interŝanĝi per malnunaj Allers-jurnaloj (el jaro 1928, 1929 aŭ 1930) kun gesamideanoj.

Leterkesto.

N. O-n, Höör. Dankon, ne loko nun, eble en proks. n-ro.

ROBERTO FARKAS, Pécs, Hungarujo. La anoncon vi povas pagi per viaj monoj.

A. P-m, U-a. Dankon, tro longa. Pro la multa porkongresa propagando ni devas "tranĉi" multe de la "kronikaĵoj".

In- och Utländsk Litteratur

Esperantoavdelning

Nya Aktiebolaget Biblioteksbokhandeln
Biblioteksgatan 12, Stockholm

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTOS OMBUD

Alunda: Gösta Eriksson, Klev.
Arlöv: Sven A. Sundin, Box 38.
Billesholms Gruva: Nils Welander.
Boden: Hjalmar Pettersson, Parkg. 22.
Borås: Viktor Ekström, Söderkulla 33.
Boxholm: Knut Hallin, Storg. 10.
Ekestad: Birger Larsson, Box 19.
Ekshärad: Arnold Hall, Hedegård.
Eksjö: L. Pehrsson, Sydbanken.
Enköping: Emanuelssons Pappershandel,
Kungsgatan 16.
Eskilstuna: H. Sandbergs Bokhandel.
— B. Chressman, Vinkeln 1312.
Fagersta: Birger Eklund, Järnvägen.
Falkenberg: John Larsson, Box 40.
Falköping: G. A. Tholin, Linnégat. 1.
Falun: Einar Anselius, Åsgatan 86.
Fyrunga: Erik Brenander.
Gislaved: P. B. Carlson, Storgatan 7.
Grums: Georg Nordling.
Gyttorp: Thure Johnzon.
Gävle: G. Bengtsson, Tullkammaren.
Göteborg: N. J. Gumperts Bokhandel.
— Erik Ekström, Vegagatan 10.
Hallsberg: Erh. Wärn, Box 925.
Halmstad: J. M. Ahlström, v. Möllers-
gatan 1.
Heby: Leander Ström, Strömsvik.
Hudiksvall: H. Svensson, Håstavillan 10.
Hälleforsnäs: Elof Larsson.
Hällekis: Helge Frisk, Stakeklev.
Hällevik: H. Ysner.
Hälsingborg: Hedéns Bokhandel.
— Killbergs Bokhandel.
— Lisa Larssons Bokhandel, Söder-
gatan 17
— G. Henriksson, Brommagat. 32.
Härnösand: A. A. Sjölund, S. Brännan.
Hässleholm: Fru Elin Fors, Österg. 28.
Höganäs: Per E. Nilsson, Långgatan 6.
Höör: Billingska Bokhandeln.
Jönköping: Knut Jensie, Kanal. 57.
— Ernst Juneby, Kanal. 57.
Karlskoga: Sune W. Ahlm, Box 673.
Karlskrona: K. L. Nilsson, Ehrens värds-
gatan 5.
Karlstad: H. Johansson, Box 76, Råtorp.
Katrineholm: Elof Ohlsson, Fredsg. 43.
Kavlås: Erland Björkman, Kungslena.
Kil: H. Nordling, Järnvägsstationen.
Kilafors: Martin Berglund, Frivy.
Kiruna: Aron Nilsson, Kv. 123—7.
Klippan: Nils Björk, Tvärby.
Kumla: Fritz Ström, Box 139.
Kvicksund: Holg. Ekbladh, Skogsbacka.
Kvitsleby: Torild Grönlund.
Kävlinge: Nils Linérs Pappershandel.
Landskrona: E. Olsson, Hantverkareg. 19.

Lidköping: Otto Lindvall, Vinbergsg. 10.
Linköping: Harry Nilsson, Trängg. 6.
Ljusne: Holger Svensson, Box 423.
Luleå: E. Blomkvist, Skomakareg. 18.
Lund: Olle Olsson, Nils Bjelkegatan 6.
Malmberget: J. Lalander.
Malmö: Gösta Henriksson, Ystadv. 7.
— Karl Österholm, Agnesgatan 7.
Mora: G. H. Johansson, S. J. 2.
Motala: C. Hallros, Bispmot. Handelstr.
Motjärnshyttan: Yngve Nordström.
Munkedal: J. A. Hansson.
Munkfors: Boris Ekvall, Bl. 297.
Mölnlycke: Eric Brandin, Ericstro.
Norrköping: J. Pihlström, S. Promen. 19.
Nybro: K. F. Lindqvist.
Nynäshamn: Ernst Ek, Stathmosv. 2.
Porjus: Ossian Lundberg, Postlåda 150.
Råsunda: V. Appelkvist, Stråkv. 64, II.
Sandviken: Sven Wallner, Box 3124.
Sjoberga: Walter Johansson, Höjen.
Skara: G. A. Stahberg.
Skutskär: Evert Kjellin, Stadsplan 91-4.
Slöinge: J. A. Nord.
Stenstorp: Hugo Sköld.
Stockholm: Förlagsföreningen Esperan-
to, Sveavägen 98, 5 tr. Tel 31 65 01.
— Biblioteksbokhandeln, Biblioteksg. 12.
— Bokhandeln, Vasagatan 48.
Storuman: Gunnar Carlsson, Box 26.
Strömsbro: Nils Larsson, Vretbacka.
Sundsvall: Th. Farm, Epidemivägen 5.
Svedala: Henning Bengtsson.
Södertälje: Eric Grahn, Algatan 23.
Tidaholm: Nils Brobeck, Bäcksg. 7.
Tierp: Gösta Eriksson, Box 600.
Torsby: Gunnar Svensson, Box 68.
Torskors: Frithiof Ahnfeldt, Inglatorp.
Trollhättan: Sven Nydén, Nygatan 2.
— Allan Hälls Pappers- & Musikhandel.
Trälleborg: Hj. Olsson, Repslagareg. 8.
Uddevalla: E. Dahl, Ridhusgat. 6.
Umeå: Sigfrid Pettersson, Öbacka.
Uppsala: Fritz Lindén, Auroragatan 12.
Vallsta: Walfr. Johansson, Box 30.
Varberg: Valfrid Göransson, Götag. 14.
Varola: Sven Strand, Nykvarn, Törnäs-
torp, Skövde.
Vartofta: K. A. Bergström.
Visby: Vessman & Petterssons Bokhan-
del, Adelskatan 5.
Värtan: Gerhard Johansson, Järnvägen.
Västerås: G. Nilsson, Kryddgårdsgat. 12.
Atvidaberg: Walter Söderqvist, Hyttg. 1.
Örbyhus: Petrus Fredlund.
Örebro: Sigurd Ekendahl, Klostergat. 27.
Örnsköldsvik: C. E. Backlund, Nyg. 37.

HANSA

STOCKHOLM

Aktiekapital och reservfond

Kr. 6.000.000

Telefonanrop: HANSA

FÖRSÄKRING

Ombud: Kamrer Ad. LARSON.

